

சுவாமிநாதர்

குமரகுருபரன்

மலர் 11] சார்வரி-ஸ்ரீ புரட்டாசி மீ 1ம்உ (16-9-60) [இதழ் 9

தனிப் பிரதி 13 நாடா வரை

வருடச் சந்தா ரூ. 1½

ஆசிரியர் குழு

1. திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A. B. O. L.,
பிரின்ஸ்பால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தூர்.
2. திரு. கே. சிவராமன் அவர்கள் M. A.,
சைவ சித்தாந்த தத்துவ விரிவுரையாளர்
காசிச் சர்வகலாசாலை, காசி.
3. ராஜசாஹிப், வித்துவான். திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர்
அவர்கள், தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், ம. தி. தா. இந்துக்
கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
4. திரு. ஆ. சி. ஷண்முகநாயினார் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
வழக்கறிஞர், தென்காசி.
5. திரு. டி. எச். விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., L. T.,
(Verification Officer) இந்து அறநிலைய இலாகா,
20, நுங்கம்பாக்கம் ஹைரோடு சென்னை - 6.
6. திரு. ம. ரா. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
இந்து சமய அறநிலைய உதவி ஆணையர் (ஓய்வு),
“வள்ளுவர் குறடு” மதுரை.

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B. A., B. L.,
நிர்வாக ஆசிரியர்.

உ ள் ளு ளை

	பக்கம்
1. சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை (கட்டுரை 38)	... 521
2. திருவெறும்பியூர்	... 526
3. சீர்பெற்ற தேவி	... 530
4. உண்ணற்க	... 532
5. திருநங்கோய்மலை	... 537
6. கனி சொல்லன்	... 541
7. தேவர் கண்ட திருநாடு	... 547
8. பொற் கிண்ணம்	... 559
9. சிவ வழிபாட்டின் தொன்மை	... 562
10. மக்கட்கேற்ற உணவு சைவ உணவே	... 565
11. சோதிடம்	... 570
12. திருநெல்வேலியிலும் வடதிருவாலங்காட்டிலும் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம்பாஸிப்பு	... 574

உ.
சிவமயம்
திருச்செந்திலாண்டவன் துறை

குமரகுருபரன்

மலர் 11

சார்வரி-ஸ் புரட்டாசி-ம் 1ம்-உ (16-9-60)

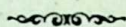
இதழ் 9

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

தருமையாதீனம் முதுபெரும்புலவர்,

திரு. மாணிக்கவாசக அடிகள்.

(முத்து. சு.)

(கட்டுரை 38)

தோற்றம், இருப்பு, ஒடுக்கம் ஆகிய முன்றும் உடையது இக்கொடிய பிறப்பு, இப்பிறவியால் உயிர்க்குத் துன்பமே அன்றி எள்ளவும் இன்பம் இல்லை.

ஒரே மாயை ஆயினும் தனது காரியப்ரபஞ்சம் முத்திறப் படுதலின் தானும் முத்திறப்படுகின்றது. சுத்தப்ரபஞ்சம் அசுத்தப்ரபஞ்சம், சுத்தாசுத்தப்ரபஞ்சம் என்று காரியம் முன்றுகின்றது. அதன் காரணமான மாயையும் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, சுத்தாசுத்தமாயை என முன்றுகின்றது, சுத்தமாயையிலிருந்து அசுத்தப்ரபஞ்சம் வாராது. அசுத்தமாயையிலிருந்து

சுத்தப் பஞ்சம் வாராது. இவ்விரு வேறு மாயையிலிருந்து சுத்தாசுத்தப் பஞ்சம் வாராது. அதனால் வேவ்வேறுள்ள பிரபஞ்சத்திற்கு ஒரே மாயை காரணமாதல் பொருந்தாது. மலத்தொடும் கன்மத்தொடும் கலவாமல் முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயை. அது மற்றையிரண்டையும் வியாபித்து மேலாய் நிற்கும். அச்சுத்தமாயையின் கீழாய் அடங்கி அம்மலத்தொடும் கன்மத்தொடும் கலந்து முதற்காரணம் ஆவது சுத்தாசுத்தமாயை. அந்தமாயையின் ஸ்தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது அசுத்த (ப்ரக்ருதி) மாயை (சுத்தா சுத்தமாயையின் பரிணாமம் இது). சூக்குமை பைசந்தி முதலியவர்க்கெல்லாம் சுத்தமாயையில் தோன்றும். காலம் நியதி முதலிய காரண தத்துவம் ஐந்தும் சுத்தா சுத்தமாயையில் தோன்றும், குண தத்துவ முதலிய போக்கிய தத்துவம் இருபத்து நான்கும் அசுத்த (பிரகிருதி) மாயையில் தோன்றும் இம்முன்று மாயையும் 'விந்து' 'மோகினி' 'மான்' என்று கூறப்படும்.

இவை தம் தம் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பருபசந்தியினின்றும் தோற்றுவிக்கும், இவை யெல்லாம் ஆகிய ஒன்று உயிர் தனித்திருக்கும் பெரியதத்துவக்காடு. அக்காட்டில் ஆணவம் என்னும் வேங்கை ஒருபால் அவ்வுயிரை அடர்க்கின்றது. மாயாகாரியம் விந்து மோகினி மான் என விரிந்த தத்துவங்கள். அத்தத்துவங்கள் எல்லாம் ஆண மாமாயை என்னும் கரடி ஒருபக்கம் மயக்குகிறது. கன்மம் என்னும் களிறு ஒருசார் கறுவுகின்றது. இருவினை என்னும் மலைப்பாம்பு ஒரு புடை இழுக்கிறது. ஆசை என்னும் மண்ணை ஒருபால் அறைகின்றது. குலம் என்னும் நாய் ஒருபால் குரைக்கின்றது. கல்வி என்னும் காற்று ஒருபால் கவர்கின்றது. சமயம் என்னும் சூருவளி ஒருபால் தாக்கியடிக்கிறது. அவா என்னும் படுதி அறிவைச் சுடுகின்றது. மாயாவாதம் என்னும் வேடர் வெருட்டுகின்றனர்.

இவ்வகையில் உயிர் இடர்ப்படுங்கால், இவ்வுயிர்க்குயிராய்ப் புகுந்து ஒளித்திருக்கும் தயாநிதியாகிய பரசிவம் தாயினும் சாலப் பரிந்து கடைக்கண்ணாகிய வாளால் அக்காட்டை அற வெட்டிக்களைந்ததும் அக்காட்டில் இருந்த எல்லாம் அஞ்சித்

திகைத்தன. அவற்றால் இடருற்ற உயிர் பிழைத்தது. இதை வள்ளலார் தமது சாத்திரத்தில் (முதல் நூலில்) எட்டாவது அகவலில் இனிது விளக்கியுள்ளார்.

இருவினையே உலக்கை. உடலே உரல். அவ்வுரலுள் இட்ட பொருளே உயிர். உடலுரலில் இட்ட உயிர்ப் பொருள் இருவினையுலக்கைகளால் முறைமுறை மாற்றி மாற்றி இடிக்க நெளிவதும் புழுங்குவதும் ஆகி, இடிக்குங்கால் இடர்ப்பட்டும் உலக்கையை விடுக்குங்கால் இன்பம் உற்றும் இருக்கும் வாழ்க்கையே உலக வாழ்க்கை.

உயிர் எத்தனையோ பிறவிகளாக எல்லையே இல்லாத துன்பங்களைத் தாங்கித் தாங்கிப் பழக்கம் அடைந்துள்ளது. திருவருளைத் தெரிந்து, துன்பப் பிறவியைத் தொலைத்து இன்ப வீட்டில் என்றும் வாழ்வது என்று வாய்க்குமோ? உமாபதி தேவநாயனார், திருவருட்பயனில்

‘அன்றளவும் ஆற்றும் உயிர் அந்தோ அருள்தெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா இடர்’

என்று வருந்து முறையில் வினாவியருளினார்.

ஒன்றார் விழையுஞ் சிறப்பாய் இன்னுமையை இன்பம் எனக் கொள்ளும் ஞானசாதனம் எய்தியவாறு போல, எத்தனையோ பிறவிகளாய்த் துன்பமே அநுபவித்தும் அவற்றை இன்பம் எனக் கருதிக் களிக்கும் அறியாமை உயிர்க்கு இயல்பாய் விட்டது. அம்மடமை நீங்கினவர்க்கே உலகத்துன்பம் இனிது விளங்கும்.

இவ்வுடல் தாயின் கருவில் இருக்கின்றபோது ஐம்பெருந்துன்பங்கள் உள. 1. கருப்பை உறுத்துவது; 2. அதில் நீர் நிறைவது; 3. வயிற்றுத்தீச் சுடுவது; 4. ப்ரகூதவாயு முரித்துத்தன்ருவது; 5. குறிப்புழை நெருக்கம் ஆகிய ஐந்தனாலும் முறையே (1) மலையை மேல் இருத்திக் கொண்டது போன்றும் (2) தன்னைக் கடலுள் விழத் தள்ளி மிதித்தல் போன்றும் (3) இருப்புக் குடத்துள் அடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல் போன்றும் (4) மலைமேல் நின்றவனைத் தலைகீழாகத் தள்ளுதல் போன்றும் (5) ஆலையில் இட்ட கரும்பு நசுக்குண்ணல் போன்றும் உள

வாகும் துன்பங்களே அவை. இவை கருப்பையிற் போந்த நாள் முதல் பிறந்து வெளியாம் காலம் வரையில் உள்ளவை. பிறந்து இருந்து இறந்து போங்காலத்தில் வரும் துன்பங்களை உயிர்த்துணையான கடவுளே அறியவல்லார்.

பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையில் உள்ள துன்பங்களை அளவிடவல்லார் ஆர்? இளைஞர் (பாலர்) காளையர் (குமாரர்) முதியர் (விருத்தர்) குறியர், அளவினர், நெடியர், குறளர், சிந்தர் என்னும் பலவகையாரிடத்தும் அறியாமை, நோய், பசி, பிணி, காதல், அது தணிக்கத் தேடும் பொருள், அதைக் காத்தல், நரை திரை முப்பு முதலியவற்றால் வருந்துதல் களைக் கணக்கிட முடியுமோ? முடியாது. அதனால், உடலெடுப்பது, உடலிலிருப்பது, உடலின் நீங்குவது ஆகிய முன்றிலும் துன்பமேயன்றி இன்பமே இல்லை.

‘துன்பமே எந்நாளும் இன்பம் இல்லை’ என்பது பிறவிக்கடலுள் விழத் தாண்டகத்தின் அடிப்படை. (தாண்டு+அகம்) இளைஞன்; உடற் கட்டுடையன்; வெண் கொற்றக் குடை நிழலில் இருந்து வெயிலை அறியாத வேந்தன்; அரசாருஞ் செல்வன்; செங்கோலினன், அவனுக்கும் எவ்வேளையில் கூற்று வன் வருவனோ உடலின் உயிரை நீக்குவனோ என்று அஞ்சி உள்ளம் திடுக்கிடும். குடிகள் செய்த தீவினை அரசனைச்சாரும்; நரகத்துன்பம் ஏறும். வழக்கு முடிவு கூறுதல் பற்றிய கவலைகளும் அளவிலாதன. அறிவில்லாதவர்க்கே உடலான் எய்தும் நலம். அறிஞர்க்கு உடலால் எய்தும் யாவும் பொலமே,

‘நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவலம் இலர்’

“பிறந்தவர் இறத்தல் பிழையாது என அறிந்தார்
உறுந்துயர் ஒழித்து இனிய உண்ண நினைவாரோ
மறந்து விடயத்துமயல் உற்றிடுதல் வான்மீது
இறந்த வரையுச்சி விழுவோன் இடைகொள் இன்பமே”.

இம்மணிதப் பிறவியில்தான் இன்பம் இல்லை எனில் தேவப் பிறப்பிலும் இன்பம் இராதோ?

மாணிடப் பிறப்பைப் போலத் தோன்றலும் நின்றலும் அழிதலும் உடையது தேவப்பிறப்பும். நோயும் அச்சமும் காம

வெகுளி மயக்கங்களும் தேவர்களுக்கும் உள்ளன. ஊர்த்துவ யோனிகள் ஆகிய தேவகதியும் மாணிட கதியும் இவற்றால் ஒரு தன்மையனவே மற்றை விலங்குகதியிலும் நரககதியிலும் துன்பம் அன்றி இன்பம் உண்டோ?

வீட்டின்பமே உயிர்க்கு அநந்நியம். மற்றெல்லாம் அந்நியமே. ஆதலின், கடவுள் வழிபாட்டில் பெறத்தக்கதும் வேண்டத்தக்கதும் பேரின்பம் ஒன்றே ஆகும்.

வேண்டத்தக்கதும் வேறு இல்லை. உயிர்க்கு எதுவேண்டும்? அதுதானே வெளிப்பட்டு முன்னின்று எய்தச் செய்கின்றது. இதைத் திருவாசகம் உணர்த்துகின்றது.

“வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின்
வேண்டும்பரிசு ஒன்று உண்டுஎன்னில் அதுவும் [அல்லால்
[உன்றன் விருப்பு அன்றே”

இந்நிலையை அறிந்தே நம் முன்னோர் எல்லாரும் கடவுள் வழிபாட்டைப் பேரின்பம் பெறும் ஒன்றே குறிக்கோளாகக் கொண்டு புரிந்தனர். அதுவே பெற்றின்புறுகின்றனர்.

ஆசிரியர் குமரகுருபர முனிவரும் வீட்டின்பம் பெறப் பொருட்டே மன்றாடி மலர்ப்பாதம் குன்றுது போற்றுவோம் என்று எல்லாரையும் அழைத்தருளினார். தில்லை மன்றிற் சென்றார் எத்துணையர்? செல்வார் எத்துணையர்? செல்லாது நின்றார் தொகை எவ்வளவு?

[சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை 43]

“தண்ணென் கடுக்கை கண்ணீர் கலுழ்தர
வெண்மதிக் கண்ணி துடும்
கண்ணுதற் கடவுள்
புண்ணியப் பொதுவில் ஆடும் பூங்கழல் இறைஞ்சுதும்
விண்மிசைப் போகிய வீடுபெற்ற பொருட்டே”

[குறிப்பு:— கடுக்கை - கொன்றை. கண்ணீர் (கள் நீர்) தேனும் நீர். கண்ணீர் கலுழ்தரல் ஒலிப்பொருள். மதி (பிறை)க் கண்ணியைச் சூடித் தன்னைச் சூடாமையால் கொன்றை கண்ணீர் விட்டழுகின்றது. கண்ணுதலால் கண்ணீர் வற்றுகின்றது. பொதுவிலாடுங்கழல் எவ்வுயிர்க்கும் வீடுதவும். விண்மிசைப் போகிய வீடு:— ‘நிலமிசை நீடு வாழ்வார்’ ‘மீதானம்.’ ‘மிசையுலகு.’ ‘வானோர்க்குயர்ந்தவுலகம்.’]

(தொடரும்)

திருவெறும்பியூர்

இன்பமும் பிறப்பும் இறப்பின் ஞெடு
துன்பமும் உடனே வைத்த சோதியான்
அன்பனே அரனே என்று அரற்றுவார்க்கு
இன்பனாகும் எறும்பியூர் ஈசனே. — திருநாவுக்கரசர்.

இறைவன் என்பத்து நான்கு லட்சம் உயிர்களைப் படைத்து அவற்றுள் உயிர்க்குயிராய் நின்று காக்கிறான் என்பதைத் திரு ஞானசம்பந்தர், “உரைசேரும் என்பத்து நான்கு நூருயிரமாம் யோனிபேதம் நிரைசேரப் படைத்து அவற்றின் உயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே நின்றான்” என்று அழகுபடக் கூறியிருக்கிறார். மக்களேயன்றி, யானை, சிலந்தி, கரிக்குருவி, நாரை முதலிய விலங்கு பறவைகளும் இறைவனை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றன என்ற செய்தியைப் புராணங்கள் மூலம் அறிகிறோம். “அத்தி முதல் எறும்பிமுன் உயிர் அத்தனைக்கும் சித்தம் மகிழ்ந்தளிக்கும் தேசிகள்” என்றும், “யானைமுதல் எறும்பிமுன் ஊனமில்லையோனியின்” என்றும் பெரியோர் அருளியுள்ளனர். மிகப் பெரிய உயிர் யானை; மிகச் சிறியது எறும்பு. யானை, திருவானைக்கா இறைவனை வழிபட்டுப்பேறு பெற்றது. அதுபோல், எறும்பும் கடவுளை வழிபட்டுத் திருவருள் பெற்ற இடம் திருவெறும்பியூர் என்பது.

இத்தலம் சோழநாட்டில் காவிரிக்குத் தென்கரையில் பாடல் பெற்ற சிவப்பதிகளில் ஒன்று. திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து ஐந்துகல் கிழக்கே யுள்ளது. திருவெறும்பூர் என்ற புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து அரை கல் தொலைவிலிருக்கிறது. இவ்வூருக்கு மணிகூடம், இரத்தினகூடம் என்ற பெயர்களைப் புராணம் கூறு

“திருக்கோயில்” மாலை 2, மணி 5-ல் வெளிவந்துள்ள இக்கட்டுரை சென்னை அரசாங்க அறவிலையப் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

கிறது. தேவாரத்தில் எறும்பியூர் என்றே சொல்லப்படுகிறது. தேவர்கள் எறும்பு உருவத்தில் இறைவனை வழிபட்டதால் திரு எறும்பியூர் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

கோயில் சுமார் நூறு அடி உயரமுள்ள சிறுமலைமேல் இருக்கிறது. 114 படிகள் ஏறி மலை உச்சியை அடையலாம். வடக்கு வாயில் வழியாகத்தான் கோயில் உள்ளே போக வேண்டும். உள்ளே நுழைந்ததும் வெளிப் பிரகாரத்தில் அம்பாள் சந்நிதி இருக்கிறது; தெற்கே பார்க்க இருக்கிறது. சுவாமி சந்நிதி கிழக்கு நோக்கி யிருக்கிறது. உட்பிரகாரத்தில் விநாயகர், முருகர், இலக்குமி, நால்வர் முதலியோர் எழுந்தருளியுள்ளனர். இத்தலத்து விநாயகருக்கு, பாலசந்திர விநாயகர் என்று பெயர். இறைவன் திருநாமம் எறும்பீசர் என்பது; தேவியின் திருப்பெயர் நறுங்குழல் நாயகி.

திரிசிரவின் சகோதரன் கரன் என்பவன் எறும்பு வடிவத்தில் இங்கு பூசித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தல புராணத்தில் இந்திரன் எறும்புருக்கொண்டு இறைவனை வழிபட்டான் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தலத்தில் பிரமதீர்த்தம், பதுமதீர்த்தம் (இலக்குமி தீர்த்தம்), மதுதீர்த்தம், குமாரதீர்த்தம், துரியசந்திர தீர்த்தங்கள். கல்யாணதீர்த்தம் முதலிய இருக்கின்றன. பிரமதீர்த்தம் கோயிலுக்கெதிரில் மலையடி வாரத்தில் உள்ள திருக்குளம். அதன்பக்கத்தில் மலை ஓரமாக நந்தவனம் இருக்கிறது. பல வகைப்பூச் செடிகள் வைத்து நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மலைமேல் எழுந்தருளியுள்ள சிவலிங்கப் பெருமான் திருமுடி சிறிது சாய்ந்திருக்கிறது. மடைப்பள்ளியருகிலும், பிரகாரம் தென்மேற்கு முலையிலும் சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. மலை மேலேயே கோட்டை போல மதில்கள் இருக்கின்றன. திருச்சிராப்பள்ளி முற்றுகை காலத்தில் இது பாசறையாகப் பயன்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்தியத் தொல்பொருள் துறையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மலைமேல் கோயிலுக்குச் சற்று கீழே வடபுறம் மண்டபத் தூண்கள் நிற்கின்றன. முன்னால்

அம்மன்கோயில் இங்கு இருந்ததாக எண்ணப்படுகிறது. அதற்கும் சற்று கீழே பாதையில் கைலாசநாதர்கோயில் இருக்கிறது. வடக்குத் தெருவில் கட்டைக்கழிச் சுவாமிகள் என்ற பெரியாரின் சமாதி இருக்கிறது. இவர் பல அற்புதங்கள் நிகழ்த்தினாராம். மலைக்கோயிலில் நான்கு காலபூசை, வைகாசி மாதத்தில் பெருந்திருவிழா நடைபெசுகிறது.

நிருநாவுக்கரசர் இத்தலத்திற்கு திருக்குறுந்தொகை, திருத்தாண்டகம் ஆகிய இரு பதிகங்களை ஒதியுள்ளார்; இருபது பாடல்கள் இருக்கின்றன. திருக்குறுந்தொகையில் “எறும்பியூர் மலையான் எங்கள் ஈசனே” என்று அருமைப்பட முதல் ஐந்து பாடல்களின் ஈற்றடியில் கூறி யிருக்கிறார். நறுங்குழல் மடவாள் என்று தேவியின் பெயரைக் குறிக்கிறார். திருக்குறுந்தொகைப் பத்துப்பாடல்களிலும் கடைசியில் “எறும்பியூர் மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றேன் நானே” என்றும் சொல்லுகிறார்.

நிருஹம்பியூர்ப் புராணம் என்ற தலபுராணச் செய்யுள் நூல் ஒன்று இருக்கிறது. வசன நூல் ஒன்று உண்டு. அண்மையில் கோயிலார் வெளியிட்டிருக்கும் “திருவெறும்பூர்க் கோயில் வரலாறு” என்ற நூலும் இருக்கிறது. தலபுராணத்தில் தைமி சாரணியப் படலம் முதல் முனிவர்கள் பூசித்தபடலம்வரை 17 படலங்கள் இருக்கின்றன. பிரமன், இந்திரன், திருமகள், இரதி, அக்கிவி, முருகன், அகத்தியன், தேவர்கள், முனிவர்கள் இவர்கள் இறைவனை வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதைக் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

கோயிலில் பல கிரந்த தமிழ்க்கல் வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அவை இராஜராஜ சோழன்-I, இராஜேந்திரசோழன்-I, குலோத்துங்க சோழன்-I, விக்கிரம சோழன், பராந்தகன்-I, மாறவர்மன்சுந்தரபாண்டியன், இராராஜதேவன்-II, விஜயநகர விருபாக்ஷ உடையார் முதலிய மன்னர்களின் காலத்தவை. தென்கரைப்பாண்டி குலாசனி வளநாட்டு வடகவீரநாட்டுத் திருவெறும்பியூர் என்று அவை ஊர்ப்பெயரைக்குறிக்கின்றன. திருமலை ஆள்வார், திருமலை ஆண்டார், திருவெறும்பியூர்

ஆள்வார், தென்கயிலாயத்து மகாதேவர், ஆதித்தபட்டாரகர், திரிபுவனசுந்தரர் என்று இறைவன் பெயரையும், உமாபட்டாரகி என்று தேவியின் பெயரையும் குறிக்கின்றன. மலைமேலுள்ள சத்திரத்தில் அந்தணர், சிவயோகிகளுக்கு உணவளிக்கவும், கோயிலில் விளக்கொிக்கவும் பொன், ஆடு, நிலம் முதலிய தானங்கள் செய்ததைக் குறிக்கின்றன. இராஜராஜசோழன் இங்கு வந்தபோது காழி ஆதித்தன் என்பவனைக்கொண்டு கோயில் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்தான்; திம்மிகுடி அம்மையார் ஒருவர் மலைமேல் கோயிலில் திருப்பணிகள் செய்தார்; சிருதாவூர் செம்பியன்வேதி வேளான் கோயில் விமானத்தைக் கட்டினான்; அவனே கோயிலில் திருப்பதிகம் (தேவாரம்) உடுக்கை, தாளம் இவற்றோடு பாடுதற்கு நிலதானம் செய்தான்; பாண்டி மண்டலத்துத் திருநெல்வேலிக்காரர் ஒருவர் விளக்கு அளித்தார்; எருமைக்குளம் என்ற கிராமம் பிள்ளையார்பகவதி ஆள்வார் திருவிழாவுக்காக வழங்கப்பட்டது; யாத்திரிகர்களுக்கு அமுதளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது; கோயிலுக்குச் சொந்தமானவைகளின் பேரில் வரிவிலக்கு செய்தது; வேதம் வல்ல அந்தணருக்கு உணவுளிக்க நிவந்தம் ஏற்படுத்தியது; பூசை நைமித்திகம் முதலியவை நடைபெறத் தானங்கள் வழங்கியது; அரண்மனை வேலைக்காரி ஒருத்தி கோயிலுக்குக் குத்து விளக்கு செய்தளித்தது; குளம், கால்வாய் இவைகள் வெட்ட ஏற்பாடு செய்தது; சிறுவாலிநாட்டு சாத்தன்தணக்கன், தேவியின் சிலையை எடுப்பித்தது; கோயில் திருமஞ்சனத்துக்கு ஆற்றிலிருந்து நாள்தோறும் நீர் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்தது; இன்னும் பல அரிய செய்திகளை அக்கல்லெழுத்துக்கள் அறிவிக்கின்றன.

அறிவிலங்கு மனத்தானை

அறிவார்க்கன்றி அறியாதார்

தந்திறத்தொன் றறியாதானைப்

பொறியிலங்கு வாளரவம்

புனைந்துபூண்ட புண்ணியனைப்

பொருதிரைவாய் நஞ்சுமுண்ட

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

சீர்பெற்ற தேவி

1. “ சீர்பெற்ற வேந்தர் முவர்
செந்தமிழ் மழலை கேட்டார்
ஆர்பெற்றார் ? அமுத முற்றார்
அருந்தவ மன்ன ரல்லால்,
பேர்பெற்ற பொதிகைத் தாயின்
புதல்விநீ புலவர் சங்கத்
தேர்பெற்ற மாடத் தென்றும்
எழில்தவழ் மங்கை யானாய்.”
2. “ கண்ணிறை திருவைக் கண்டார்;
காதலாம் நறவு விண்டார்;
விண்புகழ் எய்தி ஓங்கி
விளங்கினர் இன்பம் தாங்கி
அண்ணல்நற் கீரன் ஓளவை
ஆதீசர் பரணன் மருதன்
எண்ணருஞ் ‘ சொல்லின் செல்வர் ’
என்னுயிர்த் தாயின் நல்லர்.”
3. “ இச்சகம் இணைந்து போற்றும்
எந்தாய்நீ மொழிக்கு ஆதி
நச்சுறும் மாந்தர்க் கெல்லாம்
நல்லொளி கூட்டும் திங்காள் !

(மூன் 529-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குறியிலங்கு மிடற்றூனை
மடல்தேன் கொன்றைச் சடையாளை
மடைதோறுங் கமலமென்புச்
செறியெறும்பியூர் மலைமேல்
மாணிக்கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச்
சென்றடையப் பெற்றேன் நானே.

— திருநாவுக்கரசர்

நச்சனை மொழிகள் நின்னை
 நசுக்கிட எண்ணல் கண்டாய்
 துச்சமென் றிருத்தல் கண்டோம்
 துளங்கினாய் யார்க்கும் கண்டாய்.”

4. “ பல்வளம் ஏந்தும் எங்கள்
 பைந்தமிழ் செல்வச் சேயே !
 சொல்வளம் பெய்யும் வானே !
 சோர்விலா துன்னைப் பாடும்
 நல்வளம் நெஞ்சில் வேண்டும்
 நாடுனுங் கருத்து வெள்ளம்
 கொள்கெனக் கொடுப்பாய் அம்மா !
 குழுவியைப் புரப்பாய் அம்மா!”

5. “ கல்லையும் கனிய வைக்கும்
 காவியம் பலவுங் கொண்டாய் !
 இல்லைநின் ‘முப்பால்’ எங்கும்
 இணையிலை என்ன வாழ்ந்தாய் !
 தொல்லைகள் துடைக்கும் தேவே !
 தொழுதனம் தீர்ப்பாய் துன்பம்
 எல்லையில் இசையில் ஆழ்த்தி
 இன்பினை மிகுப்பாய் தேவி!”

ஆக்கியோன்,
 புலவர். சி. கோவிந்தசாமி.

உண்ணற்க!

வெண்பாடூர் திரு. திருஞானம், அவர்கள்
ஆசிரியர், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி உயர்நிலைத் தொடக்கப்பள்ளி,
மயிலம் அஞ்சல், தே. ஆ. மாவட்டம்.

ஞாலத்தின் கண் வாழும் மக்கட்குப் போதையூட்டுவன, மறக்கமுட்டுவன பல உள. அவற்றை நாம் விரும்பினால் அறிவிழப்பது உண்மையே. அவற்றை என்னால் எவற்றை? மது, கள், இன்ன பிறவற்றைத்தான் விரும்பக்கூடாது. இவற்றுள் ஒன்றாகிய கள்ளினை விரும்பக்கூடாது; உண்ணவும் கூடாது.

ஆயிரத் தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றிய திருவள்ளுவர் உலகியல் முழுவதையும் உற்று நோக்கி, ஒன்றினையும் விடாது பிரித்து வகைப்படுத்தி முறையாகக் கூறியுள்ளார். நன்முத்துக்கள் போன்ற கருத்துக்களை சிறு சிறு குறள்களில் அடக்கியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றாகிய, ‘கள்ளுண்ணுமை’ என்ற தலைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை மட்டும் ஈண்டு அறிந்து இன்புற்று அமைவான வாழ்க்கைக்குரிய சில கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்வது மிகச் சிறப்புடைத்து.

கள்ளுண்ணுமை என்ற தலைப்பானது திருக்குறளிலே பொருட்பாலிலே, நட்பியலிலே 921 முதல் 930 குறட்பாக்கள் வரை தன்னகத்தே கொண்டது.

இதற்குமுன் அதிகாரம், ‘வரைவின் மகளிர்’ என்ற தலைப்பினையுடையது. வரைவின் மகளிரோடு சேர்வோர்க்கு ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழியும்; சிறுமையும் வறுமையும் வந்தடையும் என்றெல்லாம் உள்ளது. அதுபோன்றே கள்ளுண்ணு

* 16—7—60 சனியன்று உயர்திரு R. சுவாமிநாதன் B. A., BED. அவர்கள் தலைமையில் மயிலம் மையம் ஆசிரிய சங்கத்தில் நடந்த சொற் பொழிவின் சுருக்கம்.

வதால் ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழியும். அறிவும் ஆராய்ச்சியும் பாழ்படும். நாணம் அழியும்; நன்மை நாடா. ஆகவே, 'கள்ளினை உண்ணற்க' என்று வள்ளுவர் வகுத்துரைக்கும் வாய்மையினை இனிதறிவம்.

கள்ளினை ஆராக் காதல் கொண்டு துய்ப்போர் யாண்டும் பகைவரால் அஞ்சார். அஃதோடன்றி இதற்குமுன் இருந்த ஒளியினை (புகழினை) யும் இழந்து விடுவர் என்ற கருத்தை யுடைய குறள்தான் இது :-

உட்கப் படார் ஒளியிற்ப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழு வார்.

அரசு இனிது நடைபெறு என்பது பரிமேலழகர் கூற்று.

வள்ளுவர் கள்ளுண்ண வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. கள்ளுண்! ஆனால் சான்றோரின் புகழ் வார்த்தைகளை விரும்பா விட்டால் நீ வேண்டுமானால் கள்ளை உண் என்று கூறுகின்றார். எத்தனை நயமாக, எத்தனை அன்பாக அவர் தம் கருத்தை எடுத்துரைக்கின்றார் பாருங்கள்! திடீரென சுருக்கெனத்தைக்கும் வண்ணம் கூறக்கூடாது. ஆராய்ச்சிக்குரிய முறையிலே, அமைதியாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையிலே, மிகவும் கண்ணியமாக எடுத்துரைக்கின்ற தன்மை சிறந்த புலவருக் கன்றி வேறு யாவருக்கு அதிதன்மை வரும்? ஒருவருக்கும் வராது என்பது வெள்ளிடைமலை.

“உண்ணற்க கள்ளை உணிக் சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்”

பெற்ற தாயிடம் நாம் எத்தனையோ நன்மை தீமைகளைச் செய்கிறோம். அவற்றை யெல்லாம் பிள்ளையாயிற்றே என்று அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், தன் மகன் கள்ளுண்டு மயங்குதலை மட்டும் பொறுக்க மாட்டான். மிக்க துன்புறுவான். அந்த கொடிய தீச்செயலானது மிகுந்த துன்பத்தைத் தருவதாகும். தாயே இதனைக் கண்டு மனம் பொருத போது, துன்புறும்போது மனமொடியும் போது, குற்றங்காணும் சான்றோர் இதனை எங்ஙனம் பொறுப்பர்? ஒருகாலும் பொறுக்க மாட்டார் புகழ்மாட்டார்! பாராட்டமாட்டார்! எள்ளிநகையாடு

தலன்றி வேறெதனையும் செய்யார். கள்ளானது இருமையும் (இம்மை, மறுமை) கெடுக்கு மாதலின் தகாதெனக் குறிப்பிட்டார்.

“கள்ளுள் முகத்தேயும் இன்னுதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி”

நாணமானது (வெட்கம்) கள் குடிப்பவனிடம் இருக்காது; நிற்காது. அது இருந்தால் அவன் ஏன் குடிக்கப் போகிறான்? அது இல்லாததினாலே தான் அவன் குடிக்கப் போகிறான்! எனவே, நாணம் என்னும் நல்லவன், கள் உண்பவன் முன்னே நிற்காமல் செல்வாள் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிட்டதை நோக்கும் போது பெண்ணே அதனைப் போற்றாதிருக்கும்போது நாம் ஏன் அதைப் போற்ற வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர் மறை முகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். நல்லவர் என்று ஆண்பாலாக்காது நல்லவன் என்று பெண்பாலாக்கியது வட மொழி முறைமை பற்றியே யன்றி வேறன்று.

“நான்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணுப் பேருங்குற்றத் தார்க்கு”

கள்ளுண்பதால் மயக்க மேற்படும். மயக்கத்தால் அறிவினை இழக்க நேரிடும். இன்னது செய்வது என்று அறியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும், என்ற கருத்தை 925 ஆவது குறளிலும், உறங்கினவர் இறந்தவரைவிட வேறுபட்டவர் அல்லர்; அது போன்றே கள்ளுண்பவரும் அறிவு மயங்குவதால் நஞ்சுண்டவர்களாகக் கருதப்படுவர். என்ற கருத்தை 926 ஆவது குறளிலும் வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விரு குறளானும் கள்ளுண்பவரது அறிவிழத்தற் குற்றம் கூறப்பட்டது.

அடுத்து, “கள்ளினை மறைந்திருந்து குடித்து அறிவு மயங்குபவர்களை உள்ளூரார் உள்ளான செய்திகள் அறிந்து எஞ்ஞான்றும் எள்ளி நகையாடுவர்” என்ற கருத்தினை 927 ஆவது குறளிலும், யான் இதுகாறும் கள்ளினை உண்டறியேன் என்று சொல்வதை விடு. நெஞ்சில் ஒளித்திருந்த குற்றமும் கள்ளுண்ட போதே வெளிப்படும். நீ, பொய் சொன்னாலும்

உன்னையறியாமையிலேயே வாய்பிதற்றல் மூலம் உண்மை வெளிவந்துவிடும், ஆகவே நீ மறைக்காதே!” என்ற கருத்தினை 928 ஆவது குறளிலும் குறித்துள்ளநயம் அறிந்து செயல் மறந்து பாராட்டற்பாலது. இவ்விருபாட்டானும் மறைக்கப் படாது என்பது தெளிவாகின்றது.

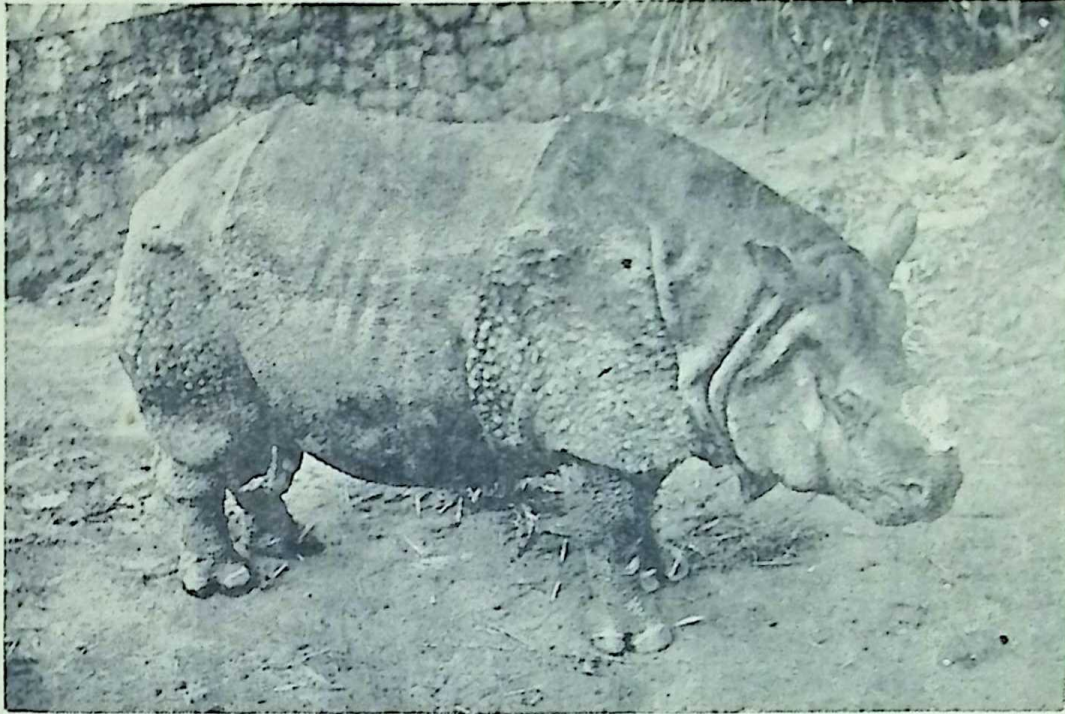
கள்ளுண்டு மயங்கியவனைக் காரணங் காட்டித் தெளிவித்தலென்பது இயலாத காரியம். இதனை எவ்வாறு வள்ளுவர் உதாரணங் காட்டி விளக்குகின்றார் என்பதைக் காணுங்கள். தண்ணீருக்குள் முழ்கியவனைத் தீவட்டி எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தேடமுடியுமா? முடியாது. ஏன்? தண்ணீரில் தீ பட்டாலே அவிந்துவிடும் தன்மைத்து. அதுபோன்றே கள்ளுண்டவனைத் திருத்தப் போவோர், தீ எவ்வாறு அணைந்து விட்டதோ அதுபோன்றே அவனும் திருத்த முடியாத நிலைக்கு ஆளாகி விடுகிறான். திருத்த இயலாதென்பதை 929 ஆவது குறளில் விளக்குகின்றார்.

கள்ளினைக் குடிக்காமல் இருக்கலாம்; எப்படி இருக்கலாம் என்பதைக்,

கள்ளுண்ணப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

ஒருவன் தான் கள்ளுண்ணாத போது கள்ளுண்டு மயங்கியவனைப் பார்க்குமிடத்து உண்பதால் உண்டாகும் மயக்கத்தைக் கருதுவான். தீமையை, தீவினையை எண்ணுவான். கள்ளுண்டவன் அறிவு மயக்கத்தால் பிதற்றும் போது தானும் இப்படித் தான் இருந்தோமோ என்று கருதினனையானால் கள்ளினை உண்ணாது ஒழிக்கலாம். காட்சியளவை, ஆகம அளவை, கருதலளவை ஆகியவற்றுள் இறுதியிலுள்ள கருதலளவையான் இதன் இழுக்கினை உய்த்துணர்ந்து ஒழித்து விடலாம் என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

திருவனந்தபுரம் -- Zoo (Rhinoeeros)

படம்:— ஆடுதுறை ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளித் தலைமையாசிரியர் அவர்கள் உதவியது.

திருநங்கோய்மலை

“வானத் துயர்தண் மதிதோய்

சடைமேல் மத்த மலர்துடித்

தேனெத் தனமென் மொழிமான்

விழியாள் தேவி பாகமாக்

கானத் திரவி லெரிகொண்

டாடுங் கடவு ஞலகேத்த

ஏனத் திரள்வந் திழியுஞ்

சார லீங்கோய் மலையாரே” — திருஞானசம்பந்தர்.

சோழநாட்டில் காவிரிக்கு வடகரையிலுள்ள பாடல்பெற்ற பதிகளில் ஒன்று திருநங்கோய்மலை என்பது. காலையில் கடம்பர் கோயிலையும், நடுப்பகலில் இரத்தினகிரியையும் மாலை யில் திருநங்கோய்மலையையும் வழிபடுதல் சாலச் சிறந்ததென்று பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர். திருநங்கோய்மலை இப்போது திருவிங்கநாதமலை, திருவேங்கிமலை என்று மக்களால் வழங் கப்படுகிறது. இது திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் முசிரிப் பகுதியில் இருக்கிறது. குளித்தலை புகைவண்டி நிலையத்தி லிருந்து வடமேற்கே ஒருகல் தொலைவிலுள்ள மணத்திட்டை - என்ற இடத்தில் பரிசில் ஏறி காவிரியாற்றைக் கடந்து மறு கரைக்குச் சென்று திருநங்கோய் மலையை அடையலாம். அல்லது திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து சேலம் செல்லும் நெடு வழியில் 27-ஆவது கல்லில் இருக்கும் இத்தலத்தை பஸ்மூலம் சேரலாம்.

கோயில் மலைமேல் இருக்கிறது. வெகு தூரம் வரை அழகிய காட்சியளிக்கிறது. ஊர் ஒருகல் கிழக்கே இருக்கிறது.

“திருக்கோயில்” மாலை 2. மணி 5-ல் வெளிவந்துள்ள இக்கட்டுரை சென்னை அரசாங்க அறநிலைய பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

மலையருகே குடியிருப்பு இல்லை. மலைமேல் திருக்கோயில் கிழக்கு நோக்கியிருக்கிறது. காவிரியாற்றின் வடகரையில் செல்லும் நெடுஞ்சாலை பக்கம் தெற்கிலிருந்து மலை ஏறவேண்டும். உச்சி செல்ல சுமார் 500 படிகள் இருக்கின்றன. கோயில் பிரகாரத்தில் விநாயகர், முருகன் சந்நிதிகள் உள்ளன. சுவாமி, அம்பாள் சந்நிதிகள் கிழக்கு நோக்கியிருக்கின்றன. இவை களுக்கிடையே சண்டேசுவர், தண்டபாணி சந்நிதிகளும் உள்ளன.

சுவாமி பெயர் மரகதாசலேசுவரர்; அம்பிகையின் திருநாமம் மரகதாம்பிகை. இறைவன் பச்சை மரகத இலிங்க முர்த்தம்.

நீருளாசம்பந்தர் இத்தலத்திற்குப் பதினொரு பாடல்களுடைய ஒரு பதிகம் பாடியிருக்கின்றனர். “வினையாயின தீர்த்தருளே புரியும் விகிர்தன்.....எனையாளுடையான் உமையாளோடும் ஈங்கோய் மலையாரே” என்றும், “சிறை வண்டறை பூஞ்சாரல் ஈங்கோய் மலையாரே” என்றும், “எழிலார் சுனையும் பொழிலும் புடைதழ் ஈங்கோய் மலையிசன்” என்றும் அழகுபடக் கூறியிருக்கிறார்.

நீருளாவுக்கரசர் “இடைமருது ஈங்கோய்....கயிலாயநாதனையும் காணலாமே” என்று ஒழியுள்ளார். இத்தலத்தில் சுந்தரருக்குப் பொன்னுக்காகப் புனியங்காய் கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. “சுந்தரருக்குப் புனியங்காய் ஈந்ததுகாண் அம்மாணை. சுந்தரருக்குப் புனியங்காய் ஈந்ததுவே யாமாயின் அத்தனையும் சொர்ணங்காணம்மாணை” என அம்மாணை கூறுகிறது.

மாணிக்கவாசகர், “ஈங்கோய்மலை எம் எந்தாய் போற்றி” என்றும், “ஈங்கோய்மலையில் எழிலது காட்டி” என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

நக்கீரதேவ நாயனார், “ஈங்கோய்மலை எழுபது” என்ற அரிய நூலை இயற்றியிருக்கின்றனர். எழுபது பாடல்களில் 15 பாடல்கள் இப்போது கிடைக்கவில்லை. இந்நூலில் குறமகளிர் செயல்களும், மந்திகள் வினையாட்டும், மற்றும் இயற்கைக் காட்சிகளும் மிகவும் அழகுபடக் கூறியுள்ளார். எடுத்துக் காட்டாக ஒருபாடல்.

“சந்தனப்பூம் பைந்தழையைச்
 செந்தேனில் தேய்த்தியாளை
 மந்தண் மடப்பிடியின்
 வாய்க்கொடுப்ப — வந்ததன்
 கண்களிக்கத் தான்கலிக்கும்
 ஈங்கோயே தேங்காதே
 விண்களிக்க நஞ்சுண்டான் வெற்பு.”

ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியும் மலை, குன்று, சிலம்பு, வெற்பு, பொருப்பு, கடறு, வரை என்ற ஒன்றால் முடிகிறது. அண்மையில் திருவாசகமணி திரு. K. M. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இயற்றிய ‘ஈங்கோய் அந்தாதி’ என்ற நூலும் இத்தலத்துக்கு அணி செய்கின்றது.

கடம்பந்துறை, வாட்போக்கி, மரகதமலை இம்முன்றையும் ஒரே நாளில் மக்கள் வணங்க வேண்டுமென்பதன் காரணம் அவை சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமாய் அமைந்திருப்பதே. கந்த ரூபமாகக் கடம்பந்துறையும், சிவரூபமாக வாட்போக்கியும், சக்தி ரூபமாக ஈங்கோய் மலையும் விளங்குவதாகக் கூறப்படுகிறது. அகத்தியர் ஈ உருவத்துடன் இம்மலையில் எழுந்தருளிய பெருமானை வழிபட்டதால் ஈங்கோய்மலை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. மேலும் இங்கே உமை, வீதிகோத்திரன், இயமன், இந்திரன், நவசித்தர்கள் எல்லாம் பூசித்துப் பேறு பெற்றதாகத் தலபுராணம் கூறுகிறது. இத்தல விருட்சம் புளியமரம். இப்பதியில் சுத்தபுஷ்கரிணி, காவிரி, சர்ப்பநதி, இயம தீர்த்தம், இலட்சுமி தீர்த்தம், அமிர்தபுஷ்கரிணி முதலிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. பங்குனி மாதத்தில் பெருவிழா நடைபெறுகிறது. கோயிலுக்கு விமானம் கோபுரம் முதலிய கட்டப் பெற்று அண்மையில் கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. இன்னும் மதில்கள், பிரகாரங்கள் இவை திருப்பணி நடந்து வருகிறது.

கொஞ்சம் தொலைவிலுள்ள திருவிங்கநாதமலை என்ற ஊர்க் குடியிருப்பின் நடுவில் சிவன் கோயில் அழகிய கோபுரத்துடன் விளங்குகிறது. அங்குள்ள இறைவன் இறைவியின் திருநாமங்கள் கைலாசநாதர், கருணா கடாட்சி என்பன.

முகம்மதிய வரலாற்றாசிரியர்கள் திரு ஈங்கோய்மலையை மஹத்பூர் என்றும், விஜய நகர ஆட்சியில் 'மரகதநகரம்' என்றும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மரகத மலை என்ற பெயரே அப்படி வழங்கக் காரணமாயிருந்திருக்கிறது. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் விஜயநகரராட்சியில் இவ்வூர், ஒரு பகுதியின் தலைநகராகவும் இருந்திருக்கிறது.

மலைக்கோயில் கோபுரத்தின் கிழக்குப் பக்கத்திலும், சுவாமி கோயில் கர்ப்பக்கிரகத் தென் வடபுறச் சுவர்களிலும் கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. கோபுரத்திலுள்ளது விஜய நகரமன்னர் கிருஷ்ணதேவ மகாராயரின் கி. பி. 1517-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு. கிருஷ்ணவேணி ஆற்றங்கரையில் அவ்வரசர் தங்கியிருந்தபோது மகரசங்கராந்தியில் உண்ட வல்லி அனந்தசயனர், விஜயவாடா மல்லிகார்ச்சுனர் இவர்கள் திருமுன்னர் சோழ மண்டலத்திலுள்ள பல சிவ விஷ்ணு கோயில்களுக்காக பதினாயிரம் வராகன்பொன் சர்வமானியமாக விட்டதைக் குறிக்கிறது. அதில் திருஈங்கோய்மலைக் கோயிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. கர்ப்பக்கிரகச் சுவரிலுள்ள கல்வெட்டு இராஜேந்திர சோழன் காலத்தது. “தென்கரை இராசாதிராசன் துரலார் கூற்றம் உடைய மரகதாசலமுடைய நாயனருக்கு திருவிளையாட்டுக்காகவும், ஸ்தானிகம், பிராமணன், பண்டாரி, மெய்காவல் முதலான பரிசனங்களுக்கும் சர்வமானிய பூதான சாசனம் செய்து கொடுத்ததை”த் தெரிவிக்கிறது.

“கண்கொள்ளுதலார் கரைகொள்மிடற்றார்

கரியின்உரி தோலார்

விண்கொள்மதிசேர் சடையார் விடையார்

கொடியார் வெண்ணீறு

பெண்கொள்திருமார் பதனிற்பூசும்

பெம்மான் எமையாள்வார்

எண்கும்அரியுந் திரியுஞ்சாரல்

ஈங்கோய் மலையாரே”

-திருஞானசம்பந்தர்.

“வான மதிதடவல் உற்ற இளமந்தி

கான முதுவேயின்க ண்ணேறித் — தானங்

கிருந்துயரக் கைநீட்டும் ஈங்கோயே நம்மேல்

வருந்துயரந் தீர்ப்பான் மலை” -நக்கீரதேவ நாயனார்.

கனி சொல்லன்

திருமதி. ஜெ. புவனேசுவரி அவர்கள்

‘சோமாஸ் நிலையம்,’ வள்ளிஸ்வரன் தோட்டம், சென்னை - 28

சூரும்பான கவியாம் கம்பனின் பாடல்கள். அதன்கண் உள்ளத்தைக் கொள்ளிக் கொள்ளும் எண்ணிறந்த கவிமலர்கள் உள்ளன. அவற்றை நாம் உணரும் தோறும் உவகையடையலாம். தெள்ளும் கருத்துக்களிலே தெளிவடையலாம். அவனுடைய தண்ணூர் தமிழிலே பண்ணான பல பாக்களை பார்க்கலாம். கண்ணிய, கடமையாளனாக இராமனை உருவாக்கினார். கற்பின் மாணிக்கமாக சீதையை உருவாக்கினார். இன்சொல் இனியனாக அனுமனை ஆக்கினார், யாரெனின் கம்பரேயாகும்.

ஆதவனைக் கண்டு அழகுக்கடல் அமைதியுறுகிறது. அம்புலியைக் கண்டாலோ ஆனந்தமுறுகிறது. முன்னதில் வெம்மை. பின்னதில் தன்மை. அதைப்போன்றதே சொல்லும் வன்சொல்லைக் காட்டிலும் இன்சொல்லையே இவ்வுலகத்திலுள்ள அனைவரும் விரும்புவர். அந்த சொல்லும் இனிமை வாய்ந்ததாக, பிறர் விரும்பும் படியாகத்தான் சொல்லி மாசற்றவனாக வாழ்பவனே கனி சொல்லன், சொல்லின் செல்வன் ஆவான். காலத்துக்கும், மனத்தன்மைக்கும் ஏற்றபடி நடந்து, இன்சொல்லால் இயம்பி, இனிதாக வாழ்பவனாய் கம்பர் அனுமனைக் கொணர்கிறார்.

இலங்கை என்னும் எழில் நகரிலே பொலிவுடன், கற்பு ஆபரணத்தையும் பூண்டு ‘அசோக வனம்’ என்னும் இடத்தில் சீதை வாழ்கிறாள். இராமனிடத்து உள்ள வேட்கையால் அயலானுடைய நகரில் துன்பத்தையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு வாழ்கிறாள். இந்நிலைக்கு வந்தது தன் குற்றமே என்று

எண்ணி வருந்துகிறான். அதனால்தான் பொறுமையாயிருந்து தன் உயிரைப் போற்றுகிறான். நஞ்சனையான் அகம் புகுந்த என்னை, உலகம் உயிருடன் இருப்பதை ஏற்குமோ? என்று உருகுகிறான். அண்ணன் தொண்டே சிறந்தது என ஒழுகிய இலக்குவனை வசைமொழியால் வதைத்து அவனை அனுப்பியது அவனை வருத்துகின்றது. முன்னாள் நினைவு அவன் மனதில் படம் எடுத்து ஆடுவதைக் கம்பர் காட்டுகிறார்,

“வஞ்சனை மாவின்பின் மன்னிப் போக்கியென்
மஞ்சனை வைதுயின் வழிக்கொள் வாயென
நஞ்சனை யானகம் புகுந்த நங்கையான்
உய்ஞ்சனை விருத்தலு முலகங் கொள்ளுமோ?”

— கம்பராமாயணம்.

செய்வதறியாது நிலைதடுமாறும் இவ்வேளையில் அவளுக்கு தான் இறப்பதே சிறந்ததெனப் படுகிறது. சீதையை கண்காணிக்கும் அரக்கியரும் அந்நேரம் ‘உறக்கக் கடலிலே’ உல்லாசப் பவனி வந்துக்கொண்டிருந்தார்கள். காலமும், வேளையும் ஒன்றுக் கூடவே, இதனைத் தன் தவப்பயனாகக் கொண்டு குருக்கத்தி மரச்செறிவை அடைகிறான்.

கற்புநெறிக் காத்தவளை அறத்தெய்வம் காக்காமல் விட்டு விடுமா? நான்கு திக்கும் சீதையைத் தேட எண்ணிறந்த வானர வீரர்கள் புறப்பட்டனர். தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டான் அனுமன். எழில் கொஞ்சம் இலங்கைமா நகரெங்கும் வலைப் போட்டுத் தேடி, இறுதியில் அசோக வனத்திற்கு வருவதற்கும், சீதை தன்னை தற்கொலைச் செய்துக்கொள்ள முற்படுவதற்கும் சரியாயிருந்தது கண்டான் அனுமான் காரிகையை.

அனுமான் சீதையைக்கண்டு, அவள் கருத்தையுணர்ந்தான். அஞ்சினான். அவளைத் தொட்டுத் தடுக்கக் கூசினான். ஏன்? அவளோ அவனுடைய தலைவனுடைய மனைவி, இவளோ அவன் அடியன். தூதன்! தூயன்! நடுக்கடலில் கொந்தளித்தவனுக்கு உடைந்த பாய்மரம் கிட்டியதுபோல் அவனுடைய மனதில் பளிச் சென்று ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. ஒருவனை அவன் வழியி னின்று மாற்ற வேண்டுமானால் சிறந்த வழி, அவனுக்கு விருப்ப

மானதைக் கொண்டுதான் முடியும். அவ்வழியினால் கருங்கல் மனமும் கரைந்து அவன் வழியை நாடும். அதையே மேற் கொண்டான் அனுமனும், இராமன் பெயரைக் கேட்டால் நின்று விடுவான் என்று கூறுகிறான்,

“ அண்டிநா யகனகுட்டுந் யானெனத்

தொண்டைவாய் மயிலினைத் தொழுது தோன்றினுன் ”

— கம்பராமாயணம்.

சொல்லாமலேயே அவளுடைய மனக் குறிப்பையும், முகக் குறிப்பையும் அறிந்த அனுமன் கம்பக் காவியத்திலே ஒரு அணி கலன் ஆவான். எனவே அவன் மனிதன் ஆனாலும் ஆங்கண் தெய்வம் என்பதை வள்ளுவன் குறள் வழிக் காணலாம்

“ ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்

தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல் ”

— குறள்.

நன்மையும், வன்மையும் தரக்கூடிய ‘ இராம ’ நாமத்தால் தன் செயலைவிடுத்த மைதிலிக்கு அடுத்து சொல்லவேண்டிய வற்றை அழகுற உரைக்கிறான். இராம தூதனாக நீ வந்தது சிறப்புடைத்து ஆயின் இராமன் எங்கே? என்று சானகி வினவுவதற்குமுன் உரைக்கிறான் வாயுமைந்தன்.

இராமன் நீ இங்கு இருப்பதை அறியன். அறிந்து யிருப்பின் இந்நேரம் அவ்வரக்கக்குலம் மாண்டு இருக்காதோ? இதனை நீ உணர்தலே உன் ஐயத்தினைப் போக்குவதாகும் என்று உரைக்கின்றான்! ‘ ஆண்டகை ’ ஆன இராமனே அரக்கக் குலத்தை வேரொடு சாய்க்க வல்லன் என்பதை நமக்கும், சீதைக்கும் உணர்த்துகின்றனன்.

இராவணன் மாய வித்தையிலே தலைச் சிறந்தவன். வித்தையின் வன்மையால் பிறரைத் தன்வசமிழக்கச் செய்பவன். அவனே சானகியை அன்று சாலம் காட்டி மோசம்செய்து அவனை தன் நகர்க்குக் கொண்டு வந்தான். எனவே இந்த உருவமும் அவன் விடுத்த மாயமாக இருக்குமோ என்று ஆய்ந்து உணருகின்றான். தன் நாயகன் தூதன் என்று ஒரு புறம் மகிழ்ச்சியிருப்பினும் மறுபுறம் ‘ மருண்டவன் கண்ணிற்கு இருண்டெதெல்லாம் பேய் ’ என்று கூறுவதுபோல, இது அரக்

கனுடைய திருவிளையாடலாகக் இருக்குமோ என்று நினைக்கிறாள். எனவே அவள் உள்ளத்தில் உள்ள ஐயத்தைப் போக்க, அறிவொளி வீச அழகான சொற்களால் அவள் ஐயத்தை அகற்று கிறாள் அருள் தாதன்.

“ ஐயுற லுளதடை யாள மாரியன்
மெய்யுற லுணர்த்திய லுரையும் வேறுவ
கையிற் றெல்லியங் கனியிற் காண்டியால்
நெய்யுற லிவக்கனாய் நினைவல் வேறென்றால் ”

— கம்பராமாயணம்

உள்ளக் குறிப்பை நோக்கி, உணர்ந்த அருள் தாதன் அடையாள மொழியால், சீதை ஐயத்தினை மாற்றினான். முன் வந்தவுடன் தொழுதான், பின் தன் நாயகன் நாமத்தைச் செப்பினான். போதாதென்று அவ்விருவரும் ஒன்றாய் உறைந்து வாழும் நாளில் மறவாத சில நிகழ்ச்சிகளைக் கூறினான். அமாவாசையில் தேய்ந்த சந்திரன், பொர்ணமியில் வளர்ந்து, முழுமதியானது போல் அதுவரை அஞ்சியவள் மனதிலே ஒரு தெளிவு அழகுச் சொட்டியது. இதை அதிகப்படுத்த அனுமன் இராமன் கொடுத்த கணையாழியை அளித்தான். அன்னை உலப் பிலா ஆனந்தமடைந்தான்.

தெளிந்த நீரில், பொருளின் உருவத்தை ஐயம் திரிபற அறியலாம். அதைப்போன்று மங்கிய சீதை மனதில் மாட்சிமைப் படர்ந்தது. அனுமன் தொழுது நிற்பதைக்கண்ட சானகி இவன் அரக்கன் அல்லன். பொறிகளை வென்ற முனிவனாவன். இல்லையேல் தேவனாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறாள். என்னதான் தீரமாக, தைரியத்துடன் எண்ணினாலும் மாயை மறுபடியும் அவளையும் பின்னால் இழுக்கிறது. புதுமணம் பூத்த அவள் பூவுள்ளத்திலே பின்னால் சென்றது முன்னால் வருகின்றது. மனம் கருங்கல் என உறுதிப்படுகிறது.

“ அரக்கனே யாக வேரோ அமரனே யாகவன்றிக்
குரக்கினத் தலைவ னேதா னுகுக் கோடுமெயாக
இரக்கமே யாக வந்திங் கெம்பிரா னுமஞ்சொல்லி
உருக்கின னுணர்வைத் தந்தா னுயிரிதினுதவி யுண்டோ ”

— கம்பராமாயணம்.

சீதைக் கூற்றில் அனுமன் உதவியைக் காணுகிறோம். உயிருதவியைப் போன்ற உதவியாதுளது? உற்ற உயிர்க்கு உயிரளித்த அனுமன் சிறந்தோன் அன்றோ!

சீதை அனுமனை நோக்கி, அவன் நல்லெண்ணத்தைக்கண்டு மகிழ்கிறான். அவன் கருணைத் தோற்றத்தைக் கண்டு கசிந்துருகின்றான், எனவே அவன் வரலாற்றை கேட்க விரும்பி, வீரனே! நீ யார்? என வினவுகின்றான்.

அன்னையின் மனம் அறிந்த அண்ணல் உரைக்கின்றான். தாயே! இராமன் உன்னைப் பிரிந்த பின்பு சுக்கிரீவன் என்னும் நண்பனை அடைந்தான். சுக்கிரீவன் அவாவை இராமன் தீர்த்து, அவன் நட்புக்கு உரித்தானவன் ஆனான். அந்த சுக்கிரீவனுக்கு 'நாயேன்' மந்திரியாக உள்ளேன் என்று கூறுகிறான்.

"அன்னவன் நன்னை யுங்கோ எம்பொன்று லாவி வாங்கிப் பின்னவற் கரசு நல்கித் துணை யெனப் பிடித்தானங்கள் மன்னவன் நனக்கு நாயேன் மந்திரத் துள்ளேன் வானின் நன்னெடுங் காலின் மைந்த மூழு மநும னென்பேன் "

— கம்பராமாயணம்

இன்ன பலக் காரணங்கள் பலயிருப்பினும் நின் இடத்தை அறிய எனக்கு உதவியது உன்னுடைய அணிகலன்களே யாகும். எப்படி யெனில், அன்னாள் இராவணன் மாயமாளைச் செலுத்தி, உன் நாயகனைப் போக்கி, பின் உன்னைக் கவர்ந்து சென்றான். அப்போது நீயோ, மாற்றான் பிடியில் அவதியுற்று, கற்பு ஆபரணம் பூண்டு மற்றைய ஆபரணத்தை ஒரு துணியில் மூட்டையாய் கட்டி, எம்மலையின் பக்கம் போட்டாய். அவைகளை எடுத்து யான் இராமனிடம் சேர்ப்பித்தலால், இராமன் எனைநம்பி, சிலவார்த்தைக் கூறி தெற்குப் பக்கம் போக கட்டளை யிட்டனம். தாயே! நீ எறிந்த நகைகளை இராமன் கண்ணுற்றபோது அவன் மகிழ்ச்சியை இப்போது எம்மனோரால் இயம்புதற் கெளி தல்லவே! ஊசலாடிய அவன் உயிர் இவ்வணிகளால் உய்வுப் பெற்றது. இதனைக் காணுது அவன் இருந்திருப்பானே யானால் அவன் உயிரிழந்திருப்பான். எனவே உன் மங்கல நாளைக் கொடுத்தது மற்றைய அணிகளே யாகும் என்பதை உணர்த்

தாமல் உணர்த்துகின்றான். இங்கு அனுமன் கனி சொல்லன். சொல்லின் செல்வன்,

“கொற்றவர் காண்டுக் காட்டிக் கொடுத்தபோ தடுத்த தன்மை
பெற்றியி னுணர்தற் பாற்றே வயிர்நிலை பிறிது முன்போ
இற்றைநா எனவு மன்னு வன்றுந் யிழித்து நீத்த,
மற்றை நல்லனிகள் கானுன் மங்கலங் காத்த மன்னே

— கம்பராமாயணம்.

நீ களைந்த அணியே உன் நாயகன் உயிரைக் காத்தது. அந்த உயிர் வாழ்வதனாலேயே உன் மங்கல நானும் காப்பாற்றப்பட்டது என்பதை எவ்வளவு அழகுற, இனிப்பாக, கனிவாக, ஆராய்ந்து உணரும் முறையிலே உரைக்கின்ற அனுமன் கம்பக் காவியத்தில் ஒரு அணியாகத் திகழ்வதில் வியப்பில்லையே! சொற்குற்றம், பொருட் குற்றமின்றி பேசும் அவன் வாசகம் நம்மவரால் போற்றப்படுவதில் வியப்பில்லையே!

தூதனாய் வந்து, தன் கடமை இன்னது என்று தெளிவாக அறிந்து, அதைச் செய்வதற்கு ஏற்றக் காலத்தை எதிர்நோக்கி, தக்க இடத்தை அறிந்து, ஆராய்ந்து சொல்கின்ற வனே இராமனுடைய அருள் தூதனாகிய அனுமன்.

“அன்பறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத முன்று”

— குறள்.

ஒழுக்கத்தில் தலைச்சிறந்து, நிலைத்து நின்று, பற்றுக் களைத் துறந்து, அறிவு என்னும் கருவியால் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, செய்வதற்கு அருமையான செயல்களைச் செய்து, பயன் நிறைந்த கனிச்சொற்களைக் கூறிநின்ற அனுமன் ஒரு தூதன், ஒரு சொல்லின் செல்வன், ஒரு பண்பாளன்.

“விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்”

— குறள்.

நல்லிசைப் புலவர் கண்ட நாகும் நகரும்: 3.

“தேவர் கண்ட திருநாடு”

திரு. மது. ச. விமலாநந்தம் அவர்கள் எம். ஏ.,

தமிழ் விரிவுரையாளர் சரபோஜி அரசர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை :

தமிழ் இலக்கிய வானின் இணையறு மின்களாக இலங்கு
வோர் எண்ணற்றோர்: அவர்களிலே ‘பிள்ளை’ என்றால் திரிசிர
புரம் மாபெரும் புலவர் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஒருவரையே
குறிக்கும்; ‘ஐயர்’ என்றால் தமிழ்த் தாத்தா பண்டாரகர் (டாக்
டர்) உ. வே. சாமிநாதையர் ஒருவரையே குறிக்கும்; ‘செட்டியார்’
என்றால் வித்துவான் தியாகராச செட்டியார் ஒருவரையே குறிக்
கும்; ‘நாவலர்’ என்றால் ஆறுமுக நாவலரையே குறிக்கும்;
‘கவிச்சக்கரவர்த்தி’ என்றால் பம்பு புகழ் கம்பனையே குறிக்கும்.
அஃதே போன்று ‘தேவர்’ என்றால் திருத்தகு மாமுனியாம் திருத்
தக்க தேவர் ஒருவரையே அனைவர் சிந்தையுள்ளும் அமைவார்.
அத்தகைய சீர்மையும் சிறப்பும் அமையப் பெற்றவர் அவர்.

தேவர் படைத்த தெள்ளமுது.....

முப்பெருங் காப்பியங்களுள் முன்னுவதாக அமையும்
சிறப்புடை செந்தமிழ் நலமிக்க சிந்தாமணியை - சீவக சிந்தா
மணியைத் தந்த அந்தமில் இன்பத்து அரசாள் வேந்தர் நம்
திருத்தக்க தேவர். பத்தாம் நூற்றாண்டைய இப்பெருங் கவி
ஞர் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கே வழிகாட்டியாக அமைந்து
சிறந்தவர்; ஏழாம் நூற்றாண்டில் எழுந்து சிறந்த விருத்தப்
பாவைக் கொண்டு பெருங்காப்பியம் ஒன்றைப் படைக்க முடியும்
என்ற பேருண்மையைப் பிறங்கச் செய்து, பெருங்காப்பியம்
ஒன்றையும் படைத்த பெரும்புலவர். இங்ஙனம் பல்லாற்றான்
புதுமை கண்ட தேவர் அரிய கனாக்கண்டு அழியாக் கனவு
நாட்டைத் தாம்படைத்த பெருங்காப்பியத்தில் பிறங்கச் செய்

துள்ளார். படைத்த நானும் அவர் பெயருக்கேற்ப திருத்தகு நாடாகவே திகழக் காண்கின்றோம்.

தேவரைக் கண்டோம்; திருநாட்டைக் காண்போம்:

நாமகள் நிலவும் நன்னாடு:

எழில்மிகு சீவகளைத் தந்து ஏற்றமுற்ற நாடு ஏமாங்கத நாடு. பொதுவாக நாட்டின் நிலை கூறுவோர் செல்வம் மிகுந்த நாடு; இயற்கை வளமும் செயற்கை நலமும் சிறந்த நாடு; மாட மாளிகைகளும் கூட கோபுரங்களும் நிறைந்த நன்னாடு என நவிலுவர். ஆனால் தேவரோ செல்வத்துட் சிறந்த செல்வமாகிய அறிவுச் செல்வம் மிக்க நாடு ஏமாங்கத நாடு என எடுத்துரைக்கின்றார். எடுத்த எடுப்பிலேயே செல்லுந் தன்மையுடைய செல்வமிருந்து பயன் என்ன? அறிவுச் செல்வம் ஒன்று மட்டும் இருப்பின் அனைத்துச் செல்வமும் பெற்றதாகுமன்றோ? அறிவுடையார் எல்லாம் உடையரன்றோ? எனவே முதற்கண் வேண்டுவதாய் அறிவை முதற்பாட்டின் முதலடியிலேயே

நாவீற் றிருந்த புலமாமக னோடு.....

என நவில்கின்றார்.

திருமகள் திகழும் திருநாடு:

நாட்டு மக்கள் நலமுடன் நிலவ கேடில் விழுச் செல்வமாம் கல்விச் செல்வம் வேண்டுவது போன்றே, அவர்கள் வளமுடன் வாழ வேண்டுமாயின் பொருட்செல்வம் வேண்டும். அங்கும்

‘நல்லார்கட் பட்ட வறுமையின் இன்னுதே

கல்லார்கட் பட்ட திரு.’

என்றபடி, முதலடியில் கண்ணொள்த் திகழும் கல்வியைக் கூறி, அறிவு மிகினும் வறுமை அவ்வறிவைச் சுட்டுப் பொசுக்கி விடுமாதலின்-அவ்வறிவு தானும் நல்லவண்ணம் திகழ செல்வம் வேண்டுமென இரண்டாமடியில்,

.....நன்பொற்

பூவீற் றிருந்த திருமாமகள் புல்ல

எனக் குறிக்கின்றார்.

மூன்றாம் உடையவனே முழு மனிதன் :

அறிவுச் செல்வமும் ஆன்ற பொருட் செல்வமும் நிறைந்தால் மனித வாழ்வு நிறையுடையதாமோ ? அறிவும் ஆக்கமும் இருப்பினும் அவற்றை உடையவன் நிறையுடை வாழ்வு நடத்தியவனாகான். அறிவுகொண்டு ஆக்கத்தை அனுபவிக்கவும் தெரியவேண்டும். அறிவுகொண்டு பொருளை ஈட்டி, அதனைக் காத்து, அதனால் இன்புறுவதே ஒரு தனி கலையாகும். வெறும் அறிவுச் செல்வம் மட்டும் உடையவன் ஒருக்காலும் உயரிய முழு வாழ்வு வாழ முடியாது; வெறும் பொருட் செல்வம் மட்டும் உடையவன் முழு இன்பமும் மாந்தி மகிழ்வான் எனவும் அறுதியிட்டு உறுதிகூற இயலாது. நாமகள் நிலவும் இடத்தில் திருமகள் தங்காள். திருமகள் திகழுமிடத்தில் நாமகளும் நில்லாள். இஃது உலகியல் உண்மை. இதனை

‘நாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளே

பூவின் கிழத்தி புலர்ந்து’

(நாலடியார் - 252)

என்பதால் தெனிக. எனவே அறிவு ஒட்பத்தால் செல்வச் சிறப்புணர்ந்து செயலாற்றி அதனால்வரும் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் ஆற்றலும் அமைதல் வேண்டும். இங்ஙனம் அறிவு, செல்வம், அனுபவிக்கும் ஆற்றல் மூன்றும் உடையவனே முழு மனிதன் - வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வகையினன் எனலாம்.

திட்டவட்டமாக இத்திறப் பாட்டை உணர்ந்த தேவர் ஏமாங்கத நாட்டு மக்களிடத்தும், மன்னனிடத்தும் இம்மூன்றும் அமைந்த மாட்சியைக்

“நாவீற் றிருந்த புலமாமக னோடு நன்பொற்

பூவீற் றிருந்த திருமாமகள் புல்ல நாளும்

பாவீற் றிருந்த கலைபாரற்ச் சென்ற கேள்விக்

கோவீற் றிருந்த குடிநாட்டணி கூற லுற்றேன்.”

(நாட்டு வளம் - 1)

இங்ஙனம் நாமகளும், திருமகளும், கலைகளும் நனிவீற்றிருந்த நாட்டணியைக் காணும்போது, இஃது அன்றாடம் நாம் காணும் நாடன்று, தேவர் கண்ட-காண விழைந்த திருநாடு என்றே தேர்ந்து தெனிகின்றோம்.

நானில வளம் திறை நன்னடு :

ஏமாங்கத நாட்டின் இயற்கை வளத்தை-முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நானில வளமும் நிறைந்துள்ளமையை நான்கே அடிகளில் ஒரே பாடலில் உளமுருக்கும் வண்ணம் ஒதிச் செல்கின்றார். வானுற ஓங்கிவளரும் தென்னை மரங்கள் அந்நாட்டில் மிகப்பல. உயர்ந்த தென்னையினின்றும் ஒரு நெற்று விழுகிறதாம். விழும்போதே நீண்டுயர்ந்த கழுக மரத்திலுள்ள தேனிருலை கீறி, பலா மரத்தில் பழுத்து நிற்கும் பலாப் பழத் தினைப் பிளந்து, இன்னும் சிறிது கீழே பூத்துக் குலுங்கிப் பொற்களிகள் மல்கி ஏத்தும் இனிய பொழிலில் எழில்பெற நிற்கும் மாமரத்திலுள்ள மாங்கனிகளைச் சிதறச் செய்து, இறுதியாக வாழை மரத்திலுள்ள வாழைக் குலைகளைச் சிதைத்துத் தள்ளித் தரையில் விழுகிறதாம் எது? ஒரு தேங்காய்!

“காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கழுகி னெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் ரொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசி தறிவாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென் றிசையாற்றிசை போய துண்டே.”

(நாட்டு வளம் - 2)

நீர்வளமிகு நன்னடு :

ஏமமுடை நாடன்றோ ஏமாங்கத நாடு! அங்கு வானம் பொய்ப்பதே இல்லையாம்!! எனவே வளமும் குறைவதில்லையாம். ‘வறனோடி வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்’ எனக் கற்றோர் ஏத்தும் கலியும் (பாலைக்கலி 15, வரி 20),

‘வானம் பொய்யாது, வளம்பிழைப் பறியாது

நீர்நில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது

பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடு’ (அடைக்கலக்காதை 145-7)

எனச் செந்தமிழ்ச் சிலம்பும் செப்புவதுதான் காரணம். கடலில் நீர்முகந்து எழுந்த மேகங்கள் சிவபெருமான் சடைபோல் மின்னி, வெள்ளித் தாரைபோல் மழையினைப் பொழிகின்றதாம்! இதனாலாய் நீர் பெருக்கெடுத்தோடி, மலைகளினின்றும் அருவிகளாக இழிதரும் எழில்மிகு காட்சி, மாடங்களில் அசைந்தாடும் துகிற் கொடிபோல் தோற்ற மளிக்கின்றனவாம். இங்ஙனம் வரை

களின்றும் விரையும் வெள்ளம், மலையிடத்துளவாய செல்வங்களை யெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு வந்து வள்ளல்களைப்போல் பள்ளத் தாக்கில் உள்ளவர்க்கு உவந்தளிக்கின்றதாம்.

வள்ளல்கள் தங்கள் செல்வம் அனைத்தையும் இல்லாதவர் களுக்கு அள்ளித் தந்து அவர்களை வாழ்வித்தல் போன்றே, அருவிகளும் காட்டிலும் மேட்டிலுமுள்ள பொன்னையும் மணியையும் கவர்ந்து சென்று நாட்டவர்க்கு நல்குகின்றனவாம். இங்கே, ஓர் உட்குறிப்பையும் ஊடே வைத்துச் செல்கிறார் தேவர்; அவ்வருவிகள் நாட்டு மக்கள் அனைவர்க்கும் செல்வங்களைத் தருவதாகக் கூறினார் அல்லர்; இடையருத உழைப்பால் ஈட்டும் பொருளையே இனிய பொருளாகக் கருதும் முயற்சி மிக்குடையோர் தேவர் கண்ட திருநாட்டவர். எனவே முயற்சியின்றி வருவனவற்றையும், பிறர்வழிப் பெறுவனவற்றையும் ஏற்கார். அங்ஙனம் ஒன்றிய உள்ளமும் ஓங்கிய உறுதியும் உள்ள முயற்சியுடையார் அவ் வருவிதரும் ‘கொழுநிதிக் குப்பையை’ ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதுமில்லை.

அங்ஙனமாயின் அருவி தரும் பொருளை ஏற்போர் யார்? ‘உள்ளமில்லவர்களே’ ஒளி - ஊக்கம் இல்லாதவர்களே என்கிறார் திருத்தக்க தேவர். அஃதாவது அந்நாட்டில் சிறிதும் முயற்சியின்றி சோம்பித் திரிபவர்களே அருவி தரும் பொருளை ஏற்றனர். அதிலும் அப்பொன்னையும் மணியையும் அவர்களே தேடிச் செல்வதில்லையாம்; அவற்றைத் தேடிச் செல்லக்கூடிய சிறு முயற்சிகூட இல்லாத எத்தர்கள். எனவே அருவியே அவர்களிடம் பொன்னையும் பொருளையும் சேர்த்தது என்கிறார் ஆசிரியர். சேர்த்தது என்னும்போதே நம்மையும் சிந்திக்க வைக்கிறார்! மடிந்திருக்கும் மக்களிடம் மிகுந்த பொருள்களைக் கொண்டு சேர்த்து, ‘இனியேனும் சோம்புதலின்றி, என்னைப் போன்று முயற்சியோடு பொருளை ஈட்டி இல்லாதவர்களுக்கு ஈந்து சிறப்பீர்களாக’ என்று அறிவுறுத்திச் செல்லுமாப் போல அவ்வருவிகள் ஊரெங்கும் ஊடுருவிப் பாய்வதாகப் பாடுகின்றார் தேவர். அறிவு ஒட்பமும், நயநுட்பமும் அமைந்த பாடல் இதோ:

“வள்ளற் கைத்தல மாந்தரின் மால்வகை”

கொள்ளை கொண்ட கொழுநிதிக் குப்பையை

உள்ள மில்லவர்க்கு ஊர்தொறும் உய்த்துராய்

வெள்ள நாடும் ஓத்துவி ரைந்ததே” (நாட்டு வளம் - 7)

உழவரும் உழத்தியரும் :

இயற்கை வளத்தைக் கண்ணுற்ற நாம் இனி ஏமாங்கத நாட்டு மக்கள் முயற்சியால் பெறும் செயற்கை வளத்தைக் காண்போம். இந்நாட்டில் சீரைத்தேடின ஏரைத்தேடு என்ப தற்குத்தக எல்லோரும் சீரிய தொழிலாம் உழவுத் தொழிலைச் செய்து வந்தனர். மலையினின்றும் இழிதரும் அருவி அந் நாட்டின் ஊர்தொறும் பரவிப் பாய்ந்ததன்றோ? அவ்வருவி நீரின் பேரொலியும், அவ்வெள்ளத்தைப் படவிட்டுக் காக்கும் பல்லோரின் பெருமுழக்கமும், வெள்ளப் பெருக்கைக் கண்டு உள்ளம் பெருகப் பலர் கொட்டும் பறையொலியும் ஏமாங்கத நாடெங்கும் இடியொலியும் கடலொலியும் போன்று எத்திசையும் நிறைந்தனவாம். எருதுகளையும் எருமைகளையும் ஏர்களில் பூட்டி நிலங்களை உழுது விதைக்கின்றனர் உழவர்கள்; உழத்தியர்கள் நல்லார்வத்தோடு நாற்றுக்களை நடுகின்றனர். உழத்தியரின் பாட்டொலி கேட்டு மேகத்தின் முழக்கமென மயங்கி மகிழ்ந்தனவாம் மயில் கூட்டங்கள்! ஆனால் குயில்களோ, மாறிக்காலம் வந்துவிட்டதென மயங்கிக் காதலரைப் பிரிந்த மாதரைப் போன்று சோலையின் ஒரு பக்கம் ஒண்டி ஒதுங்கி நின்றனவாம் :

“வளமுடி நடுபவர் வரம்பில் கம்பலை

இளமழை முழக்கென மஞ்ஞை யேங்கலின்

அளமரு குயிலின மழுங்கிப் பூம்பொழில்

உளமெலி மகளிரி னெடுங்கு மென்பவே.”(நாட்டுவளம் - 20)

கள் தரும் களிமயக்கு :

உலகத்தார்க்கு ஆணி எனப்படும் உழவர்கள் அயர்ச்சி நீங்கி ஆர்வம் கொள்ளுமாற்றான் உழத்தியர்கள் உவகை பூட்டுவர்; மதுவை வார்த்து வார்த்து களிப்பூட்டினராம். மங்கையர் தம் மலர்க் கைகளால் மதுவை வார்க்க அதனை ஏற்று அருந்தும் மகிழ்வு பெருமகிழ்வேயன்றோ? இதனைத் தெளிவுபட மொழிகிறார் தேவரும். உழத்தியர் வார்க்கும் மதுவை ஏந்தி

மாந்தும் போது சிறிதளவேனும் சிந்துமன்றோ? இங்ஙனம் சிந்திய மது சேர்ந்து ஓரிடத்தில் தேங்கி நின்றதாம்! அதை ஓர் மடவன்னம் மாந்தி மகிழ்ந்ததாம். இயல்பிலேயே உணவு மிக்க அவ் இளஅன்னம் மதுவெறியால் காமவெறி மிகுந்து நின்றதாம். பக்கத்திலே ஓர் இளநாரை நிற்கக் கண்டு, அதனைச் சேர்ந்து இன்பம் நுகர்ந்ததாம். இக்காட்சியைக் கண்ணுற்ற ஒரு பெண்மயில் ஆண் மயிலுக்குச் சுட்டிக்காட்டி, ‘நீ இங்ஙனம் மதுவருந்த மயங்கி இதுபோன்ற தவற்றைச் செய்தல் கூடாது! எனக் கூறித் தெருட்டியதாம். கற்பனை நயம் தோன்ற, கள்ளினால் விளையும் கயமையைத் தேவர் தெளிவுபட பொழியும் திறம் பாராட்டற்பாலது.

“வளைக்கையாற் கடைசியர் மட்டு வாக்கலிற்
தினைத்தவர் பருகிய தேறல் தேங்குழிக்
களிப்பவுண்டு இளவனங் கன்னி நாரையைத்
தினைத்தலிற் பெடைமயில் தெருட்டுஞ் செம்மற்றே”

(நாட்டுவளம்-21)

அன்னத்திற்கும் நாரைக்கும் உருவத்தால் எவ்வளவோ வேறுபாடு உண்டு; எனினும் மதுவுண்ட மயக்கத்தாலே நாரையையே தன்னினம் எனக் கருதிச் சேர்ந்து களித்ததெனின் மது அழ்மடவன்னத்தை எவ்வளவு தூரம் மயக்கியிருத்தல் கூடும்! மது மதியை மயக்கும் தன்மையை நயம்பட உரைத்தமை நனி சிறப்புடைத்து.

கதிர்க்கர் நரும் காட்சி :

இங்ஙனம் வித்திட்ட வயல்களில் நெற்பயிர்கள் தழைத்து கதிர்களை என்று நின்றனவாம்! எப்படி நின்றன தெரியுமா? இதை ஆசிரியரே அழகுபட மொழியுமாற்றிக்:

“சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் தோற்றம்போல்
மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்
செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூற்
கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே”

(நாட்டுவளம்-24)

நல்லியல் பில்லாப் புல்லர்கள் பெருஞ் செல்வம் பெறின் எவர்க்கும் தலைவணங்காது தருக்குற்று நிற்பரன்றோ? அங்ஙனம் நின்றனவாம் கதிரீன்ற பயிர்களின் நுனிகள். கதர்கள் முற்றியதும் பயிர்கள் தலைசாய்த்து நின்ற தன்மை, ஆன்றவிந் தடங்கிய கல்லியுடைச் சான்றோர்கள் பணிந்து நிற்கும் பாங்கினை ஒத்திருக்கிறதாம். கதர்கள் தரும் காட்சியை மாட்சியுற விளக்கிய தேவர் திறம் வியந்து செயல் மறந்து பாராட்டற் பாலது.

தள்ளா விளையுள் :

உழவர்கள் மதுவுண்டு பிறைபோலும் வாங்கரிவாளைக் கையில் ஏந்தி முற்றிய பயிர்களை அரிகின்றனர். அறுவடை செய்த பயிர்களை இளையரும் இளைஞரும் களங்களில் கொண்டு சேர்த்து, போர் போராகக் குவிக்கின்றனர். நெற்போர்கள் விண்ணில் உலவும் முகிற் கூட்டங்களைத் தடுக்குமாம்-அவ்வளவு உயர்ந்துள்ளதாம் நெற் குன்றங்கள். எருமைக் கடாக்களைக் கொண்டு உழவர்கள் போரடிப்பர். போரடித்துக் குவிக் கப்பெற்ற குவியல்கள் பொற்குன்றம் போன்று பொலிந்து தோன்றும்:

“சேறெக் கூப்பிய செந்நெற் குப்பைகள்

கோடுயர் கொழும்பொனின் குன்ற மொத்தவே ”

(நாட்டு வளம்-30)

கழனி யனைத்தும் கருப்பங் காடுகளாகக் காட்சி யளிக்கும். திரட்சியுடைக் கரும்புகளை அரிந்து ஆலையில் இடுவர். ஆலைகள் தோறும் கருப்பஞ்சாறு கசிந்து ஆருகப் பெருகும். வந்தவர்க் கெலாம் கருப்பஞ்சாற்றை முகந்து ஈந்து இன்புறுவர். எஞ்சிய சாற்றைக் காய்ச்சவர். காய்ச்சம் போது உண்டாம் புகை மேலெழுந்து விண்ணொங்கும் பரந்து நிற்கும். அதனால் கதிர வனும் சிவந்து காட்சியளிப்பான்.

“கரும்புகண் னுடைப்பவர் ஆலை தோறெலாம்

விரும்பிவந் தடைந்தவர் பருகி விஞ்சிய

திருந்துசா றடுவுழிப் பிறந்த தீம்புகை

பரந்துவிண் புகுதலிற் பருதி சேந்ததே” (நாட்டுவளம்-31)

வணிக வளம் :

தாங்கள் விளைத்த உணவுப் பொருள்களைத் தாங்களே பெற்றுத் தினைக்கும் குறுகிய நோக்கம் கொள்ளாது, உலகளைத் தும் பெற்று மகிழ வேண்டு மென்ற விரிந்த நோக்குடையவர்கள் ஏமாங்கத நாட்டு மக்கள். எனவேதான் தாம் விளைத்த நெல், கரும்பு, வெற்றிலை, பாக்கு, இளநீர், கடலுப்பு, மீன் போன்றவற்றை நாட்டின் பல பகுதிகட்கும் வண்டிகள் மூலம் அனுப்பினர். ஆசிரியர்,

“மல்லலந் தெங்கின் நீர்பெய் பண்டியு
மெல்லிலைப் பண்டியுங் கழுகின் மேதகு
பல்பழக் காய்க்குலை பெய்த பண்டியும்
ஒல்குதீம் பண்டம்பெய் தொழுகும் பண்டியும்”

(நாட்டுவளம்-33)

“கருங்கடல் வளந்தரக் கரையும் பண்டியும்
நெருங்குபு முதிரையின் நிரைந்த பண்டியும்
பெருங்கலிப் பண்டிகள் பிறவுஞ் செற்றுபு
திருந்தியெத் திசையுஞ் செறிந்த வென்பவே”

(நாட்டு வளம்-34)

என்கிறார். இதனால் வணிகநிலை வளமுற்றது; செல்வம் பெருகிற்று. எங்கும் பொன்னும் மணியும் பொருளும் செழித்துக் கொழித்தன. அனைவரும் வேண்டிய பொருளை வேண்டியாங்கு பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தனர். வணிகநிலையை விளக்க வந்த தேவர், ‘மணநிலை மலர் பெய்து மறுகும் பண்டியையும் குறிப்பிட்டது ஏமாங்கத நாட்டு மக்களின் கலையுணர்வையும், அழகு நுகரும் ஆர்வத்தையும் காட்டுவதாகும்.

செல்வமும் செழுமையும் :

பாலாவியன்ன மென்மையான ஆடையை உடுத்தியும், பொன்னும் மணியும் கொண்டு செய்யப்பட்ட மேகலாபரணங்களை இடையில் அணிந்தும் அமைபவர்கள் ஏமாங்கத நாட்டு இளமகளிர். இத்தகைய இளமகளிர் கூடி ஆடி, களிப்பால் கயத்தில் குதித்து விளையாடுவராம். விளையாடும்போது மேகலாபரணங்கள் அறுந்து நீரில் விழுந்தாலும் கவலைப்படாது-அவற்றை

எடுக்காது சென்று விடுவார்கள். அத்துணைச் செல்வம் மிகுந்தவர்கள். உரியவர்கள் தான் அவ்வணிகலன்களைப் பொருட்படுத்தாது சென்று விடுவார்களென்றால், கண்ணுற்ற பிறரும் அவற்றைப் பொருட்படுத்துவதில்லையாம்; ஏனெனில் அவர்களும் செல்வக் குறைபாடோ, மேலும் செல்வம் சேர்க்கும் சிறு மதியோ இல்லாதவர்கள். அனைவரும் அந்நாட்டில் செல்வர்கள் என்பது தேற்றம். எனவே விண்ணிலே விண்மின்கள் ஒளிர்தல் போல், குளம் முழுதும் மகளிர்தம் மேகலாபரணங்கள் மிதந்து மிளிரும். எல்லாரும் எல்லாப் பெரும் செல்வமும் எய்தியதாலே இவற்றை எடுப்பாருமில்லை; தொடுவாருமில்லை என்கிறார் தேவர். தேவர் தரும் தெள்ளமுது இதோ:

“காவியன்ன கண்ணினார் கயந்தலைக் குடைதலின்
ஆவியன்ன பூந்துகில் அணிந்த வல்குற்பல்கலை
கோவையற் றுதிர்வன கொள்ளுநீர் ரின்மையின்
வாவியாவும் பொன்னணிந்து வானம்பூத்த தொத்தவே.”
(நாட்டுவளம்-38)

தெள்ளியோர் திகழும் திருநாடு:

இன்னணம் இயற்கை வளமும், செயற்கை நலனும், வணிக வளமும், செல்வமும் மிகுந்த அருமைத் திருநாட்டைப் படைத்த தேவர் அத்திருநாட்டுத் தெள்ளியோரையும் படைக்கின்றார் பாருங்கள்: நீர் வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த நாட்டைக் கண்டவுடன், எவ்வித சிறுமுயற்சியுமின்றி இப்பெரு வளத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள் இந்நாட்டு மக்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுமன்றோ? இதனையறிந்தோ என்னவோ தேவர் தாம் கண்ட நாட்டு மக்கள் நல்ல உழைப்பாளிகள் என்பதைத் தமக்கே உரிய கவித்திறம்பட - கற்பனை நயம் தோன்றக் காட்டுகின்றார், உழைப்பிற்கு எல்லை கட்டுகின்றார்.

மீனுடைய கண் எவ்வளவு சிறியது என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். அச்சிறிய அளவு பாழ் நிலம்கூட, பயன்படுத்தப்படாத தரிசு நிலம்கூடக் கிடையாது என்றால், ஏமாங்கத நாட்டு மக்களின் உழைப்பை என்னென்பது? தரிசு நிலம் நிறைய ஒரு நாட்டில் உண்டெனின் ஒன்று நீர்வளம் இல்லா

திருக்க வேண்டும், இன்றேல் மக்கள் உழைக்காத சோம்பேறி களாக இருத்தல் வேண்டும்; தேவரோ நிர்வளம் பற்றி நிறைய கூறியுள்ளார். இப்போது மின் கண்ணளவுகூட வெற்றிடம் இல்லையெனின் என்ன பொருள்? நாட்டு மக்கள் உழைப்பில் இன்பம் கண்டு, ஒரு சிறு பகுதி நிலமும் வெற்று நிலமாக விளங்காது, எல்லாப் பகுதிகளையும் பயிர் செய்து சிறந்தமையையுடையதானே செபுத்தது. அன்றியும் கரும்பு விளைந்த காட்டையும் யானை நின்றால் மறையுமளவிற்குச் செந்நெல் தழைத்து விளையும் நன்னிலமாகச் செய்தனர் எனின் ஏமாங்கத நாட்டு மக்களின் உழைப்பையும், உழைப்பின் உயர்வையும் என்னென்பது?

“மீன்கணி னளவும்வெற் றிடங்கள் இன்மையாற்
தேன்கணக் கரும்பியல் காடுஞ் செந்நெலின்
வான்புகழ் களிறுமாய் கழனி யாக்கமும்
ஊன்கணூர்க் குரைப்பரி தொல்லென் சும்மைத்தே.”

(நாட்டுவளம் - 25)

வளமும் நலமும் :

எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தியதாலே ஏமாங்கத நாடு ஓர் இனிய இன்பநாடாக இலங்கிற்று, எழி லுற்று விளங்கிற்று. பல்வகை வளங்களும் நிறைந்தமையாலே மக்களும் பல்வகை இன்பங்களைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர். வளதி குறைவின்மையால் நாட்டு மக்கள் நன்னெறியில் நின்றொழுகினர். வளதி குறையினன்றோ ஒழுக்கத்திற்கு இழுக்கு நேரும்; வளதி மிகுந்தமையால் அனைவரும் அனைத்தையும் பெற்று அமைதியுற்றமையால் விழுப்பந்தரும் ஒழுக்க நெறி நின்று சிறந்தனர் என்கிறார் தேவர்.

ஈட்டலும் ஈதலும் :

இவ்வண்ணம் உழைத்துச் சேர்த்த பொருளை மக்கள் எங்ஙனம் செலவு செய்கின்றார்கள் என்பது கொண்டன்றோ மக்களின் மனப் பண்பாட்டை உணரக்கூடும்! பொருள் திரட்டல் எல்லோருக்கும் எளிய செயல்; ஆனால் ஈட்டிய பொருளை ஏற்ற முறையில் எல்லோர்க்கும் பயன்படச் செய்வது சிலரது செயற்கரிய செயலாகவே அமையக் காண்கிறோம். ஏமாங்கத

நாட்டு மக்கள் செலவு செய்த சிறப்பை செந்தமிழ் நலம் மிக்க சிந்தாமணி ஆசிரியரே அழகுபட மொழிகின்றார் :

ஊர்கள்தொறும் அன்ன சத்திரம் ஆயிரமும், தண்ணீர்ப் பந்தர்களுந், ஆடிடமும் நிறைந்திருந்தன என்கிறார்.

“அடிசில் வைகலாயிரம், அறப்புறம் ஆயிரம்,
கொடியனார் செய்கோலமும் வைகரோ றுமாயிரம்,
மடிவில் கம்மியர்களோடு மங்கலமும் ஆயிரம்,
ஒடிவிலவே ருயிரம், ஒம்புவாரின் ஒம்பவே”(நாட்டுவளம்-47)

அறச்சாலைகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருந்ததெனின், இவற்றை மக்கள்தாமே வைத்துப் புரந்திருக்க வேண்டும்? இங்ஙனம் அருள் உணர்வும், அறநிலைவும் மிக்க நல்லறமாந்தர் நிறைந்த நாடே தேவர் கண்ட திருநாடு என்பது தெளிவு.

இங்ஙனம் நல்லற மாந்தர் நிறைந்த நாடாய் அமைந்த மையின் அந்நாட்டில் வீடுபேறு விரும்பியவரே தவம் செய்தனர்; இல்லறமே இனிதென எண்ணியோர் இல்வாழ்வு நடத்தினர். கேடில் விழுச் செல்வமாம் கல்வியைப் பெருக்க விழைந்த மக்களும் கற்பன கற்று, கேட்பன கேட்டு அறிவு பெறுவாராயினர். பொருளைப் பெருக்க விரும்பியோரும் அதனைப் பெருக்கினர். இதுபோன்று எந்நிலையினர்க்கும் ஏற்ற இடமாக ஏமாங்கத நாடு இனிது திகழ்ந்தது என்பதைத் திருத்தக்க தேவரே,

“நற்றவஞ் செய்வார்க்கு இடம், தவஞ் செய்வார்க்கு மஃதிடம்,
நற்பொருள் செய்வார்க்கிடம், பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்,
வெற்ற விற்பம் விழைவிப்பான் விண்ணுவந்து வீழ்ந்தென
மற்றநாடு வட்டமாக வைகுமற்ற நாடரேர்”(நாட்டுவளம்-48)

மக்கள் ஒவ்வொருவர் ஆற்றலுக்கும், அறிவுக்கும், கருத்துக்கும், குணத்திற்கும் ஏற்ப செயலைச் செய்யும் உரிமை தரும் நாடு உயரிய நாடு. அந்நாடே நன்னாடாகும். அந்நாடே உலகில் சிறந்த நாடாகத் திகழும். அத்தகைய அனைத்துரிமைகளும் உடைய நாடே தேவர் கண்ட நாடெனில், தேவர் கண்ட நாடு திருநாடன்றி வேறெதுவாகும்? [தொடரும்]

பொற் கிண்ணம்

வித்துவான். திரு. ம. சிவசம்பு அவர்கள்,
தமிழ்ப்பேராசிரியர், பல்கலைக்கல்லூரி, தருமபுரம்.

“இந்த வீட்டில் எந்தப்பொருள்களும் வைத்த இடத்தில் இருப்பதில்லை. இங்கே வைத்திருந்த கிண்ணம் எங்கே?” என்று கோபித்தார் நல்லசிவம். கிண்ணத்தை அங்கும் இங்கும் தேடினார் காணவில்லை. சிறிதுநேரத்திற் கெல்லாம் அவர்மகன் செல்வமுத்துக்குமரன் கையில் கிண்ணத்துடன் காட்சித்தந்தான். குழந்தை கையில் உள்ள கிண்ணத்தைக் கண்ட நல்லசிவத் திற்குக் கோபம் தாங்கமுடியவில்லை. குழந்தை கையில் உள்ள கிண்ணம் நசுங்கி இருந்தது. குழந்தை கிண்ணத்தை எடுத்து முட்டி, மோதி, அடித்து, கடித்து, நசுக்கி இருந்தது. கிண்ணத்தின் அருமை குழந்தைக்கு எப்படித் தெரியும்? கிண்ணத்தின் அருமை அறியாது இவ்வாறு செய்துவிட்டது. நல்லசிவம் கிண்ணம் வீணாகிவிட்டதற்காக வருந்தினார். இதைக் கண்ட என்மனம் மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகையை எண்ணியது.

ஒருநாள் மாணிக்கவாசகருக்கு இறைவன் தன் திருவரு வத்தைக் காட்டி மறைத்தருளினான். ஆட்கொண்ட அப்பொழுது இறைவன் திருவருள் திறத்தில் ஒன்றாமல் போய்விட்டதை மணிவாசகர் எண்ணினார். தேவர்கள் அனைவரும் அறிதற்கு அரியவனே! உன்தன்மையை அறியாது போய்விட்டேனே என்று அருமணி இழந்த நாகம் போல் வருந்தினார். என்னை எளிவந்து ஆட்கொண்டு அருளிய தன்மையை நான் அறியேன் இறைவனே! உன்னை அறியாதது கல்லாத பேதையாகிய என் குறையே அன்றி உம்பால்யாது குறைவுளது என்றார். தனது இயல்பு குழந்தையின் இயல்பைப் போல் ஒத்து இருப்பதை எண்ணினார். விளையாட்டுக் குழந்தை கையில் மணிகள் பதித்த

பொற்கிண்ணத்தைக் கொடுத்தால் அதன் தன்மையை அது அறியுமா! குழந்தை கிண்ணத்தை அடித்தது கடித்தது மோதிற்று கீழேவிசிற்று. அதுபோலவே நானும் தேவரீர் பெருமையையுணராது மயங்கினேன். குழந்தை கைப் பொற்கிண்ணம் போல மிகஎளிமையாக உன்னை எண்ணினேன். ஆனால் நீ என்னைவிட்டுப் பிரிந்தாய். இது பொருந்துமா என்கிறார்.

“மையிலங்கு நற்கண்ணி பங்கனே
வந்தனைப் பணிகொண்ட பின்மழக்
கையிலங்கு பொற்கிண்ணம் என்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்
மெய்யிலங்கு வெண்ணீற்று மேனியாய்
மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவினார்
பொய்யிலங் கெனைப்புகுத விட்டுநீ
போவதோ சொலாய் பொருத்தமாவதே”

[மழக்கை = குழந்தையின்கை]

பொதுவாகக் குழந்தைகள் கிண்ணத்தின் இயல்பை அறியாமல் இருந்தாலும் ஞானக் குழந்தையாகிய திருஞானசம்பந்தர் பொற்கிண்ணத்தின் தன்மையை நன்கு உணர்ந்திருந்தார் பிரமதீர்த்தக் கரையில் தந்தையைக் காணாது நின்ற ஞானசம்பந்தர் திருத்தோணிபுரச் சிகரத்தை நோக்கி அம்மே! அப்பா! என்று அழுதார். உயிர்களுக்குத் தாயும் தந்தையுமாகிய இறைவன் இறைவியிடம் திருமுலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் கறந்து இவனுக்கு ஊட்டுக என்று அருளினான் - உமாதேவியாரும் சிவபெருமான் அருளிய வண்ணம் திருஞானசம்பந்தர் அருகில் சென்று அனைந்தெடுத்துத்தமது திருமுலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் கறந்து எண்ணுதற்கரிய சிவஞானமாகிய அமுதைப் பாலுடனே குழைத்து பிள்ளையாரின் கண்மலரின்று வரும் கண்ணிரைத் துடைத்துக் கையில் பொற் கிண்ணத்தைக் கொடுத்துப் பாலமுதத்தினை உண்பாயாக என்று கூறினார். ஞானக் குழந்தையாகிய திருஞானசம்பந்தர் பொற் கிண்ணத்தைக் கைப்பற்றி ஞானப்பாலை அருந்தி அழுகையை நிறுத்தினார். இவ்வாறு இறைவன் ஞானசம்பந்தர்க்குப் பொற்

கிண்ணம் மூலம் அருள் புரிந்தான். இத்திறத்தைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

“ எண்ணிய சிவஞானத்து இன்னமுதங் குழைத்தருளி
உண்ணடிகில் எனவூட்ட உமையம்மை எதிர்நோக்கும்
கண்மலர் நீர் துடைத்தருளிக் கையிற் பொற்கிண்ணம் அளித்து
அண்ணலை அங்கு அழகைதீர்த்து அங்கண்ணார் அருள்
என்று கூறுகிறார். [புரிந்தார் ”

ஞானப்பாலை உண்ட திருஞானசம்பந்தர் கையில் பொற் கிண்ணத்துடன் சிவஞானசம்பந்தராக நின்றார். இறைவன் பொற் கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் கொடுத்தருளித் தன்னை ஆட் கொண்ட செய்தியை ஞானசம்பந்தர் தான்பாடிய தேவாரத் திலும் குறிப்பிடுகிறார்.

“ போதையார் பொற்கிண்ணத்து அடிகில் பொல்லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தான் எனையாண்டவன் ”

இவ்வாறு ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பெற்ற பொற் கிண்ணத்தையும், மணிவாசகர் கூறிய பொற்கிண்ணத்தையும் பற்றி அறியத் துணையாக இருந்த தேவார, திருவாசகங்களைப் படித்து நாமும் சிவனடியே சிந்திக்கும் சிவஞானத்தையும் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானத்தையும் பெற்று வாழ்வோமாக!

“ ஞானசம்பந்தம் ”

அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்திலிருந்து வெளி வருகிறது. சமயப்பொருள் முதலியவை குறித்த தெளிவான கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்வதற்குப் பெருந்துணையானது. சந்தாத் தொகையைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பிவைக்கவும்.

ஆண்டுக் கையொப்பம்.

உள்நாடு ரூ. 1—8—0 * வெளிநாடு ரூ. 2—8—0

செயலாளர். “ஞானசம்பந்தம்” அச்சகம்.

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.

சிவ வழிபாட்டின் தொன்மை

வித்துவான். திரு. மு. நடராசன் அவர்கள்
இறுதிநிலை செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.

சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையை ஆராய்வதன் முன்னர், இறைவனால் முதன் முதல் அறிவிக்கப்பட்டதும், சிவத்தைச் சென்று சேர்தற்குரிய இன்றியமையாச் சாதனமாகவும், சிவத் தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதும், இறைவனால் “சொற்றமிழ் பாடுக” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கருளியதும், குமரகுருபர சுவாமிகளால் தீஞ்சுவைக் கனியாகவும், தண்டேன் நறையாகவும், அவற்றை வாடித்தெடுத்த சாரமாகவும், அது கனிந்த ஊற்றிருந்த பசுந்தமிழாம் எனவும், கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும் கழக மோடமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பசுந்தமிழ் என்று பரஞ்சோதியாரால் பாராட்டப் பெற்றதும் “தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்று நாவுக்கரசரால் கனிந்து பாடியதும் ஆகிய நம் “செந்தமிழ்” தான் பரவைபால் பரமசிவனார் தூதெனச் செல்லவும் செய்தது. மேலும், வளவிய நான்முகன் நாவிலும், நான்குமறையகத்தும், இளகிய அன்பர்கள் நெஞ்சிலும் ஒளிரும் நம் உயர்தனிச் செம் மொழியாகிய தென்றமிழும், வடகலையும் தேசிகமும் பேசுவன மன்றினிடை நடம்புரியும் வள்ளலாகிய இறைவனையேயாம். இத்துணை பெருமையுடைய தெய்வத்தமிழ் தொல்காப்பியத்தையும், சங்க இலக்கியத்தையும் வைத்து நோக்குமிடத்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றியதென்றும், மொழி வல்லுநராலே மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததும் ஆகிய நம் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே சிவவழிபாடும் இருந்திருந்தது என்பது பற்றி ஆய்வாம்.

“சிவ வழிபாடே மொஹஞ்சாதாரோ, ஹரப்பா என்றும் புதையுண்ட நகரங்களில் வழங்கிய சமயமாகும். இவ்விடங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் சமயம் தற்போது இந்து மதத்தினின்று பிரித்தறிய இயலாத வண்ணம் தெளிவாக இந்தியச் சார்புடையதாயிருக்கிறது. முன்னோர்தம் ஆனி வணக்கமும், சிவவழிபாடும், சக்தி வழிபாடும் பிரிக்கமுடியாத நிலையில் பண்டை மக்கள் வழிபாட்டில் கலந்துள்ளன” என்று புதை பொருள் இலாக்காத் தலைவர் கூறுகிறார்.

சிவம் என்னும் சொல் பற்றிய ஆய்வு:— டாக்டர் கிரையர்ஸன் என்பார் சிவம் என்பது பண்டைத்தமிழ்ச் சொல்லேயாம் என்றும், அச்சொல் வடமொழியிற் புகுந்து சைவம் என்னும் சொல்லுக்குப் பகுதியாயிற்று என்றும் தம் நூலுள் கூறுகிறார். சிவம் என்பது செம்மை என்ற பண்பின் அடியாகத் தோன்றியது. சிவம் என்ற சொல்லுக்கே நன்மை, நேர்மை, மங்களம், சுபம் என்ற பொருள்கள் உண்டு.

சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையை விளக்கும் சான்றுகள்:— மொகஞ்சதாரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிலைகளில் முன்று கண்களும் முன்று முகமும் உடைய சிவவடிவம் காணப்பட்டதாம். சிவ பெருமானின் ஊர்தியாகிய காளையின் வடிவம் தோண்டி எடுக்கப்பெற்ற விளையாட்டுச் சாமான்களிலும், அக்கால வியாபாரிகளின் முத்திரைகளில் எல்லாம் இவ்வடிவமே பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் தமிழ் மக்களின் சிவவழிபாடு அப்புதையுண்ட நகரங்களிலும் பரவியிருந்ததென்பது விளங்கும். புற நானூற்றில் பண்டைத்தமிழ் மன்னனைப் புகழ்ந்து கூறும் பாடல் ஒன்று காணப்படுகிறது. அதில் “முக்கட் செல்வர் நகர் வலம் செயற்கே நின்குடை பணியும்” என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அக்காலத்தில் கோவில் இல்லை ஆனால், பண்டைத்தமிழ் மக்கள் மிருகங்களில் எருதையும். மரத்தில் அரசமரத்தையும் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கி வந்தனர். முக்கட் கடவுளர்க்கு வழிபாடும் செய்து வந்திருக்கின்றனர். காளி தேவியைப் போன்றதொரு பெண் தெய்வத்தையும் வழிபட்டனர். பண்டை

மக்கள் தங்கள் இல்லத்தே உபயோகித்தப் பாணிகளின் மீதும் காளை வடிவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் தெரிகிறது.

வேதங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் கூறப்படும் வழிபாடு சிவவழிபாடேயாம். “ இருக்வேதத்தில் சிறப்பாகச் சிவபெருமானின் பண்புகள் பேசப்படுகிறது. இதிகாசங்களில் சிறந்த தாகிய வால்மீகி இராமாயணத்தில் சிவபெருமானைப்பற்றிய வரலாறுகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சிவபெருமான் கங்கையைத் தாங்கிப் பகீரதனுக்கு அருள் செய்தமையும், நஞ்சுண்டமையும், தக்கன் வேள்வியை அழித்தமையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மகாபாரதத்தில் கண்ணபிரான் அருச்சுனுக்குச் சிவபெருமானிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெறுமாறு கூறியமை; கண்ணன், உபமன்பு என்னும் சைவமுனிவரிடம் உபதேசம் பெற்றமை ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாற்றான் உலகிலுள்ள நாகரிகங்களில் மிகப்பழமையானது சிந்து வெளிப்பிரதேச நாகரிகம் என்றும் கி. மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென்றும், இப்பழமையான காலத்து வாழ்ந்த மக்கள் சிவவழிபாடு செய்தனர் என்றும் ஒருவாறு நன்கு புலனாகின்றது.

திருக்கோவையார் புதிய பதிப்பு

(பேராசிரியர் உரையும் பழைய உரையும் கூடியது)

784 பக்கம் வெள்ளைத்தாள். அடக்கவிலை

தனிப்பிரதி விலை ரூ. 2-90

ஒரே சமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்கு மேல் பெறுவோருக்கு

20% கமிஷன் உண்டு

* மக்கட் கேற்ற உணவு சைவ உணவே

புலவர், பனசை, திரு. சு. சடையப்பன் அவர்கள்
தமிழாசிரியர் பயிற்சி வகுப்பு, ஆசிரியர் கல்லூரி, சைதை.

தீதற்ற சால்புத் தலைவர் பெருமானே !
காதிற் குணவளிக்கும் காதிர்என்னும் — மேதக்கோய் !!
நல்லரங்க நாதரே !!! நாடுந் தமிழ்ப்புலவீர் !!!!
எல்லார்க்கும் என்கை குவிப்பு.

அவையோர்களே !

நமக்குத் தந்துள்ள தலைப்பைக் கூர்ந்து காணுங்கள்.
'மக்கட்கேற்ற உணவு சைவ உணவே' என்பதன் ஈற்றில்
அமைந்த ஏகாரம் தேற்றத்தைத் தந்து தலைப்பை உறுதிசெய்து
அரணிட்டுக் காக்கின்றது.

உணவின் பெயர் 'சைவ உணவு' எனக் காணப்படுதல் கண்டு
அது ஒரு இனத்தார்க்கே - சைவர்கட்கே - உரிய உணவு எனப்
பிரித்தெண்ணும் மனப்பான்மை நேரிதன்று. 'மரக்கறியுணவு'
என்றலே இதன் பொருள்.

மரக்கறி யுணவை யுண்ணாத, புலாலுணவை விரும்பி
யுண்ணும் இயல்பினர் மிக்குள்ள கூட்டமாக இது இருப்பினும்
சொல்லுவனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு நன்றையும் தீதையும்
நன்குகாண வேண்டுகிறேன்.

இன்றைய நிலையில் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரங்கொண்டு
நோக்கினுங்கூட மிகுவிலை கொடுத்து ஊண் வாங்குதல் என்பது
நிலைமைக்கு மீறிய செயலாக முடியும். கிரையும் காய்களும்
மலிவான விலையன்றோ !

* 11—8—1960 அன்று சைதை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில்
'தமிழாசிரியர் பயிற்சி வகுப்புத் தமிழ் மன்றத்தில் மேற்கண்ட தலைப்பை
ஒட்டியும் வெட்டியும் பேசிய 'சொற்போரில்' ஒட்டிப் பேசிய எனது
பேச்சின் சுருக்கம்,

சத்துப்பொருள்கள் ஊனின்கண் மிகுதியும் இருப்பதால் அதை உண்டாஸ்தான் மிக்கவலிமைபெற வியலும் என்பர் சிலர். புரதம், கொழுப்பு, உயிர்ச்சத்துக்கள் பிறவும் கிழங்கிலும் கீரையிலும் காய், கனி வகைகளில் இல்லையென யாராவது கூற இயலுமா?

நேற்று இருந்த விலங்குகளும், பறவைகளும், பிறஉயிர்களும் இன்று இல்லை; மக்கள் இவைகளைக் கொன்று தின்றலைப் பழக்கமாகவும், வேட்டை யாடலை விளையாட்டாகவும், கொண்டுள்ளமையாலும் வாழ்நிலைக்கேற்ற துழ்நிலை அமையாமையாலும் இந்நிலை நேர்கின்றது என்கின்றனர் அறிவியல்வல்லார். ‘அன்னம்’ போன்ற சில உயிர்கள் இன்றில்லை. ஊன்தின்றலைப் பழக்கமாகக் கொண்ட மக்களே இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆடும் மாடும் அரை நூற்றாண்டில் அற்றுப்போகும் நிலை ஏற்படிலும் அது வியப்பின்று!

உயிற்ற உடலுக்குப் பிணம் என்று பேரிட்டு அதனை இடுமிடமென ஊரின்புறத்ததாய் அமைத்துவிட்டு நமது வயிற்றைப் பிறிதோர் ஊனுடலிடும் ‘இடுகாடாக’ ஆக்குதல் நன்றோ? பிற உயிர்களை ஆக்கமுடியாத நாம் அழிக்க எண்ணலாமோ?

“வாழும் உயிரை வாங்கிவிடல் - இந்த
வையத்தில் யார்க்கும் எளிதாகும்
வீழும் உயிரை எழுப்புதலோ - ஒரு
வேந்தன் நினைக்கிலும் ஆகாதையா!”

என்றார் கவிமணியும்.

மறுத்தலையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட சிலர், செடிகளையும், கொடிகளையும் அழித்து உண்ணுதல் கொடியாகாதோ? எனலாம். இவையெல்லாம் இயங்குதினையுயிர்களல்ல; நிலைத்தினையுயிர்கள் என்பதையும் இவைகள் ‘வெட்டிவிட்டாலும், வெட்டி நட்டாலும் உயிர்பெற்றெழுவன என்பதையும் அறியாதவர்களே இங்ஙனம் கூறுவர்.

பால் உணவு புலாலுணவன்றோ! என்பர் சிலர். கறவைகளிடமிருந்து அவற்றிற்கு, வருத்த மெழாதவாறு, அலறித்

துடிக்காதவாறு நாம் பெறும் பெறற்கும் அமுதம், 'பால்' சில கறவைகள் கறத்தற்குரிய காலத்தில் பாலைக் கறவாவிடின் தண்ணிலத்தைத் தானே பாலைச் சுரக்கவிட்டு நீராட்டும் தன்மையைக் காண்கிறோம். இந்நிலைமை கண்டுவைத்தும் புலாலுணவுக்கு இதனை ஒப்பிடல் தகுமோ? நன்றோ?

நாங்களோ கொல்லுகின்றோம். பிறர் கொன்றதைத்தானே தின்கின்றோம் என்பவர்கள்,

“ தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகு எனின்யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவாரில் ”

என்ற குறளை அறவே அறியாதோராவர்.

‘குழுவியை அறுத்துத் தின்றான் கொலைஞன் ஒருவன்’ என்ற செய்தி சில ஆண்டுகட்குமுன் செய்தித்தாளில் வந்ததைக் கண்ட சிலர் இப்படியும் ஒரு கொலைஞனா? என்றதை நாம் அறிவோம். பிறிதொன்றன் ஊனை யுண்பவர் இக்கொலைஞனைப் போல குழுவியை யறுத்துண்ணும் கொடுஞ் செயல் - காட்டு மிராண்டிச் செயல் - செய்வரோ?

ஊன் தின்கை நன்று; ஊன்தின்பவரே வலியர் எனலும் பொருந்தாது. ஊன் தின்பவர் பலர் மெலியராகவும், தின்னாதவர் பலர் வலியராகவும் விளங்கக் காண்கிறோம்.

‘ஊன் உணவு குடலுக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடியது; ஏற்ற நல்ல - உணவன்று; மரக்கறி யுணவே மாண்புடையது; ஏற்புடையது’ என அண்மையில் சென்னையில் கூடிய “அனைத்துலக மரக்கறி உணவுண்போர் மாநாட்டில்” ஊனுணவு உண்ணும் அறிவியல் வல்லார்களே அதன் தீதுணர்ந்து கூறியுள்ளனர் எனின் யானென்ன கூறுவது?

முன்பு பேசிச் சென்ற நண்பர், ‘முன்னர் வாழ்ந்த மன்னர் களும், மக்களும், மாண்புடைய புலவர்களும் மதுவும் ஊனும் மாந்தினர்’ என நெடுங்கணக்குக் காட்டி, மேற்கணக்கும் பிறவும் சான்றுகூறித் தம் கொள்கையை நாட்ட முயன்றார். ஊனும் கள்ளும் பண்டையோர் உண்டனர் என்பது கொண்டு

நாமும் உண்ணுவது முறையன்று. பேகளும் கோவலனும் கட்டிய பெண்டைக் கைவிட்டு அண்டைப் பெண்டை அண்டினன் என்றால் நாமும் அங்ஙனம் அண்டுவதோ முறை? குறையெனக் கண்டவற்றைத் தள்ளுவதல்லவா முறை!

இலக்கியங்கள் இருவகையன. (1) நிகழ்ச்சிகூறிலக்கியம் (2) நீதிகூறிலக்கியம் என்பன அவை. அவ்வக்கால நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கூறும் இலக்கியத்தை நாம் அப்படியே பின்பற்றல் கூடாது. கொள்வன கொள்ளலே நாம் செய்தற்பாலது. பேகன், கோவலன் வாழ்வில் கொள்ளத்தக்கன வற்றைக் கொள்வதுபோலவே பண்டைய மன்னர் மக்கள் வாழ் விலும் நாம் கொள்வனவே கொள்ளவேண்டும்.

நீதிகூறிலக்கியமே நாம் பின்பற்ற வேண்டியதாகும். கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகிய நீதிகூறிலக்கியங்களும், பிறவும் ஊனுணவு பற்றி என்ன கூறுகின்றன?

புலால் பிறிதொன்றன் புண்; இதனை உண்ணாதிருக்க வேண்டுமென்றும், நல்லறிவுடையோர் உயர்நீக்கி வந்த ஊனை யுண்ணார் என்றும், அருளாற் பயன்கோடல் ஊண் தின்பவர்க் கில்லை என்றும், தனதுடலை வீக்க, பிறிதொன்றன் உடலை யுண்பவன் எவ்வாறு அருளாள்வான் என்றும், பிறிதொன்றைக் கொல்லாதும் ஊனுண்ணாதும் உள்ளவனை அனைத்துயிரும் வணங்கும் என்றும், கூறிய வள்ளுவர் குறட் கருத்துக்களை யல்லவா நாம் நமது வாழ்விற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ள வேண்டும்!

சித்தலைச் சாத்தனார், சாதுவன், நாகர் தலைவனுக்கு அற வுரை கூறுமுகமாக

“மயக்கும் கள்ளும் மன்னுயர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர்”

என்றல் காண்மின் !!

“புலாலுண்ணுமை, கொல்லாமை என்னும் அதிகாரங்கள் திருக்குறளில் ‘துறவறவியலில்’ உள்ளமையால் இவை துற

வறத்தார்க்கே உரியன; இல்லறத்தார்க் கன்று ” என்றார் முன் பேசியவர். அவ்வாறாயின் இல்லறவியல், அரசியல், அமைச்சியல் அங்கவியல் - போன்றவற்றில் கூறப்பட்ட குறள்களை அவ்வத் தலைப்பினுக்கு உட்பட்டோர்க்கே - என ஒதுக்கிப் பிறஇடங்கட்கு எடுத்தாளாமலே விடுதல் ஒல்லுமோ? ஒல்லாதன்றோ? ஆதலின் புலாலுண்ணுமை, கொல்லாமை இல்லறத்தார்க்கன்று என இயல் காட்டி ஒதுக்கல் இயலாது.

உலகில் இன்று பெரும்பாலான நாடுகள் ஊன் உண்ணு கின்றன என்றுகூறி நாம் ஊன் உண்ண முயலல் முறையன்று. அந்நாடுகளிலும் பலர் இதன் இழிவும் கேடும் உணர்ந்து திருந்தி வருகின்றனர். அன்றியும், ‘அறவினையாதுஎனின் கொல்லாமை’ என்றிரைத்த வள்ளுவர், புத்தர், நாயன்மார், ஆழ்வார், திரு. வி. க, மறைமலை அடிகள், காந்தி போன்றவர்கள் பிறந்து அறம் வளர்த்த நாடன்றோ நம் நாடு!

புலாலும் கள்ளும் புகை பிடிப்பும் மிக்க மேலை நாட்டில் பிறந்த ‘பெர்னாட்சா’ என்பவரே இவற்றை வெறுத்தார் என்றால் மக்கட்கேற்ற உணவு சைவ உணவே என்பதற்கிதனினும் வேறு சான்று வேண்டுங்கொல்லோ? உண்ணுமின்சைவ உணவு!

திருமந்திரமாலை எனப் பெயர்பெற்ற

== திருமந்திரம் ==

புதிய பதிப்பு

சார்வரி வருஷ ஆவணி மூல வெளியீடு

588 பக்கங்கள் உயர்ந்தரக வெள்ளைத்தாள் பிரதி ரூ. 2-25

முன் விலை ரூ. 2-50

ஒரேசமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்கு மேல் வாங்குவோருக்கு 20 % கமிஷன்

கிடைக்குமிடங்கள் :-

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில்,
ஸ்ரீவைகுண்டம். (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

2. “ தியாகராஜ விலாசம் ”

53, பின்னாயார் கோவில் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

சோதிடம்

நீடு. எ. எஸ். துவர அவர்கள்,
ஆயுதமாவிகை; சென்னை —2.

கலையின் பெருமை, கருத்தின் ஆழம், கணக்கின் மேன்மை, காலத்தின் அதிசயம், இவைகளின் மாற்று உருவமே அற்புதம் நிறைந்த சோதிடம். இந்த அற்புதம் பொதிந்த கருவூலம் பல்லாயிர ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தினரால் போற்றி வளர்க்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

மேதை ஒருவன், பித்தனைப் போல இருந்தால், அவனைப் பார்த்து அடுத்த நிலையுடையோர், சிரித்துக் கைகொட்டி விளையாடுவது இயற்கை. “சோதிடம் மெய்யா? பொய்யா?” என்றுக் கேட்பதும் அதற்கு நிகரானதுதான். ஏனென்றால் பற்பல அற்புதங்களைத் தன் உள்ளத்தில் நிரப்பியிருக்கிறவன் ஒரு மேதை! அந்த மேதையின் பெருமையை எளிதில் உணருவது கூடுமா? கூடாது! எனவே இந்தக் கேள்வி எழுவதும் இயற்கையே.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்திற்கு வந்திருந்த மார்க்கோ போலோ என்பவர், தமிழ்நாட்டில் சோதிடம் எவ்வாறு கொள்ளப்படுகிறது என்பதை மிகவும் புகழ்ந்து, தனது யாத்திரை நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் நம் நாட்டுக் கலையைப் போற்றியதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு அவர் குறிப்பாகும்.

சோதிட சாத்திரத்தை நம்ப மறுக்கும் இன்றைய விஞ்ஞான உலகம், பூகோள சாத்திரத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறது. பூமியின் உருண்டை வடிவத்தையும், அது சுற்றும் வேகக் கணக்குகளையும், முன்றும் வகுப்பு மாணவர்கள் முதல் முதன்மையாகப் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர்கள் ஈடுக, அவர்கள் திறமைக்குத் தக்கவாறு விளக்கம் கூறுகிறார்கள். ஆனால்

அவர்களால் பெரும்பான்மையோர் உலகத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தோ அதன் எல்லைக் கோடுகளின் சுவட்டைக் கண்ட பின்போ தான் விளக்கம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

அவர்களுக்கு முன், பலர் பாடுபட்டுக் கண்ட துண்டு துண்டுக்கு அனுபவங்களைத் திரட்டித் தொகுத்துக் கணக்கிட்டு சாத்திரமாக்கியதை வைத்துக் கொண்டுதான், இந்த அறிஞர்கள் விளக்கம் செய்கிறார்கள். ஆனால் தான் காணாத உலகை ஒரு பேராசிரியர் கணிதக் கோடுகளுக்குள் அடக்கி, ஒரு குறிப்பிடும் ரேகையில் ஒரு ஊரோ, தேசமோ, கண்டமோ, இருப்பதாகச் சொன்னால், அதன் படியே அந்த இடம் இருப்பதைப் பிரயாணம் செய்பவர்களால் காணமுடிகிறது. அந்த இடத்தையே காணாத அந்தப் பேராசிரியர்களின் சொல் அல்லது கணிதம் பொய்க்கவில்லை. அந்த அறிஞர்களின் கணக்கைச் சோதனையாளர்கள் தவறாகக் கணக்கிட்டுக் கொண்டு, குறிப்பிடும் ரேகையில் குறிப்பிட்ட இடம் இல்லையென்றால் அது பேராசிரியர்களின் தவறு ஆகாது. முற்றும் சோதனையாளரின் தவறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

துணைக்கதையோடு சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஓர் ஊருக்குச் செல்லவந்த ஒருவன் ரயில் நிலைக்குக் காலம் தாழ்ந்து வந்தான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ரயில் உரிய காலத்தில் புறப்பட்டு விட்டதனால், ஊருக்குச் செல்லவேண்டிய அவன் ரயிலைத் தவறவிட்டான். ஆயினும் அவன் ரயில் தவறி விட்டது, ஊருக்குச் செல்ல முடியவில்லை என்று தான் சொல்லுகிறான். அதுபோலக் கணிதம் சிறிது தவறினாலும் சாத்திரத்தைத் தவற விடுவோமேயன்றிச் சாத்திரம் தவறுவதில்லை.

பூகோள சாத்திரம் போலவே தான் சோதிட சாத்திரமும் கணிதத்தில் அமைந்து இருக்கிறது. எப்படி ஒரு பேராசிரியர் தன் கண்ணால் காணாத இடத்தைக் கணிதத்தால் சொல்லுவது சரியாக இருக்கிறதோ, அதுபோலவே சோதிடப் புலவரும் தன் கண்ணால் காணாத கிரகங்களையும், அதன் செயல்களையும், அதனால் நேரும் பலன்களையும் கணிதத்தால் சொல்லுவதும்

சரியாக இருக்கமுடிகிறது. ஆனால் ரயிலுக்குச் சென்ற சோதனையாளர் போல நேரத்தைத் தவறாகக் கணக்கிட்டுக் கொண்டு சென்றால், சோதிடத்தைத் தவற விடுவோமேயன்றிச் சோதிட சாத்திரம் தவறியதாகச் சொல்லுவது பிழையாகும்.

சோதிடர் தமக்குச் சொன்னபடி சோதிடம் பலிக்கவில்லை யானால் அந்த சாத்திரத்தின்மீது அவநம்பிக்கை கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் அமைதியாக ஆராய்ந்தால், கணிதத்தில் நேர்ந்த தவறேயன்றிச் சாத்திரத்தில் தவறு இல்லை யென்பதை உணரமுடியும். அவர்கள் கொடுக்கும் பிறப்பு நேரத்தில் ஒரு சிறிது மாற்றம் இருப்பினும், கணக்குப் புரண்டு சாத்திரத்தின் பெயருக்கு இழுக்கு உண்டாக்கி விடுகிறது. ஆகவே சாத்திரத்தின் நம்பிக்கை பிறப்பு நேரத்தின் சரியான பதிவில்தான் இருக்கிறது. சோதனையாளர் இந்தப் பதிவைத் தவறாகக் குறித்துவிட்டால் சாத்திரத்தைத் தவற விட்டுவிட நேரிடுகிறது.

ஒரே நேரத்தில் நிகழ்ந்த சில சனனக் குறிப்புகளைத் தனித் தனியாகக் கணிக்கச் செய்து, பலனில் வேற்றுமை காண்பதைச் சிலர் கேட்கக்கூடும். ஒரே நேரத்தில் நிகழ்ந்த மூன்று சனனக் குறிப்புகளின் கணிதத்தில், கிரகங்கள் அமைப்பு ஒரேமாதிரியாக இருந்தும் பலன்கள் வேற்றுமையுடன் அறிஞர் ஒருவரால் சொல்லப்பட்டது. குறிப்பிட்ட மூன்று பேர்களின் செயல்களைப் பல ஆண்டுகள் சென்று கவனித்தபோது ஒருவன் உயர்தர அதிகாரியாயும், மற்றொருவன் பிச்சைக்காரனாயும், மூன்றாமவன் ஒரு பித்தனாயும் வாழ்வதைக் காண முடிந்தது. இந்த மூன்று பேர்களின் சனனம் ஒரே காலத்தில் நிகழ்ந்தும், அதற்குரிய கிரகங்கள் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்தும் இந்த வேற்றுமை காணப்பட்டது ஏன் என்று காரணம் கேட்டதற்கு அந்த அறிஞர் பின்வரும் விளக்கத்தைக் கூறினார்.

“கிரகங்கள் மூவருக்கும் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்தும், அதன் செயல்கள் மாறுபடும் மிக நுட்பமான காலபேதத்தில் மூவரும் பிறந்தனர். அந்தக் காலபேதமே மூவரின் வாழ்க்கை மாறுபாடு. பகல் 11 மணி 7 நிமிடம் 1 வினாடியில் மூவரும் சனித்தனர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த நேரத்திற்

குரிய கிரகம் 11 மணி 7 நிமிடம் 1 வினாடியில் ஒரே செயலில் இருப்பினும், 1 வினாடிக்குரிய செயலின் நிலையில்தான் இந்தப் பேதம் ஏற்பட்டது. இதை விஞ்ஞானத் துணைக்கொண்டு சிறிது அநுமானிப்போம். ஒரு வினாடியில் ஒரு மணிதன் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைவிட நுட்பமான செயலை, அம்மணிதனால் செய்யப்பட்ட ஒரு சினிமா காமிரா (cine camera) செய்கிறது.

“ஒரு மணிதன் கைகூப்பித் தொழ ஒரு வினாடியாவதாக வைத்துக்கொண்டால், காமிரா அந்த மணிதனின் கைகூப்பித் தொழும் செயலை 24 (Frames) பிரேம்களில் படம் பிடித்து விடுகிறது. இந்த 24 பிரேம்களையும் (Print) பதிவு செய்து பார்த்தால் 24 வித (State of action) நிலை மாறுபாட்டுடன் காட்டுகிறது. இந்தப் படங்களின் நிலை மாறுபாடு போன்றது தான் கிரகங்களின் செயல் நிலையின் நுட்ப மாறுபாடு.

“ஒரே வினாடிச் செயலில் பிறந்த படங்கள் 24 வித நிலைகளாக ஒன்றுக் கொன்று பேதமான நிலையில் காட்சியளிக்கிறது. அவற்றிலிருந்து முன்று படங்களின் நிலைகளை விளக்க எடுத்துக்கொள்வோம். ஒன்று கம்பிரமாக நிற்கும் முறுக்கு நிலையைக் காட்டுகிறது. மற்றொன்று கைகளை ஏந்தி நிற்கும் இரவல் நிலையைக் காட்டுகிறது. முன்றாவது கைகளைக் கூப்பித் தொழும் பரவச நிலையைக் காட்டுகிறது.

“ஒரே வினாடியில், ஒரே செயலில் பிறந்த இப்படங்கள் நிலை வேறுபாடுகளால் கம்பிரமான அதிகாரி போன்றும், ஏழைப் பிச்சைக்காரன் போன்றும், பக்தியில் பரவசமான பித்தனைப் போன்றும் தோற்றங்களை உண்டாக்குகிறது. ஒரே வினாடியில் உள்ள நுட்பக்கால மாறுபாட்டில் பிறந்த இந்தப் படங்கள் தோற்றத்தில், பாவத்தில் மாறுகின்றன. அது போலவே கிரகங்களின் நுட்பச் செயல் நிலை அல்லது (Karma) வினைமாறுபாட்டில் பிறந்த மக்களும் முவித வாழ்வை மேற்கொள்ள நேர்ந்தது.

“எப்படி ஒரே வினாடியில் நிகழ்ந்த ஒரு செயல் 24 நிலைகளாக மாறியதோ அதுபோலவே கிரகங்களின் நிலைகளும்,

(தொடர்ச்சி 576-ம் பக்கம் பார்க்க)

**திருநெல்வேலியிலும் வட திருவாலங்காட்டிலும்
ஸ்ரீ குமரகுபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம்பாலிப்பு
முதற்பொருள் ரூ. 10,000/-**

ஐம்பெரும் சபைகளுள் தாமிரசபையாகத்திகழ்வதும், வேத சருமர் என்ற அன்பர் இறைவனது திருவமுதுக்காகக்கட்டியிருந்த நெல்லை வெள்ளம் அடித்துப் போகாவண்ணம் வேலியிட்டபடி இறைவன் காத்தமையால் நெல்வேலி என்றும், 'பொருதைத்துறை வாய்ப் பிறவாக்கடவுள் வேய்வயிற்றிற் பிறந்ததொன்னகர்' என்று திருவிளையாடற் புராணத்தும், 'முன்பொருதாறு முங் கிலிற்புக்கிருந்த சிற்பரர்' என்று சிலாசாசனங்களிலும் குறிக்கப் பெறுதலின் வேணுவனம் என்னும் பெயர்களுடையதும்,

'திக்கெலாம் புகழுறும் திருநெல்வேலி'

'சிந்துபூந்துறை கமழ் திருநெல்வேலி'

'திங்கள் நாள் விழா மல்கு திருநெல்வேலி'

என்று ஞானசம்பந்தரும்;

'பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப்புறம்பனைதழ் நெல்வேலி'

'நெல்வேலி நீற்றழகர்'

என்றுசேக்கிழாரும், புகழும் தலமாய் விளங்குவதும், தென்பாண்டி நாட்டுத் தலங்களுள் சிறந்ததும் ஆன திருநெல்வேலியிலும்;

திருநெறிய மெய்ஞ்ஞானத் தேவாரத் திருமுறைகளை அருளிய முவராலும் பாடப்பெற்றதும், தொண்டைநாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்றுய்த் திகழ்வதும், ஐம்பெரும் சபைகளுள் இரத்தின சபையாக விளங்குவதும்,

'இம்மையிலே புவியுள்ளோர் யாரும் காண

ஏழுலகும் போற்றிசைப்ப எம்மை யாரும்

அம்மை திருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்

அம்மையப்பர் திருவாலங்காடு'

என்றும் 'மெய்ம்மை நிலை வழுவாத வேளாள விழுக்குடையைச் செம்மையினார் பழையனூர்த் திருவாலவனம்' என்றும் சேக்கிழார் சுவாமிகளும்; 'அண்டம் புழைபட இடத்தாள் நீட்டி அற்புதன் காளி தோற்க ஆடியதிது' என்று பரஞ்சோதி முனிவரும் புகழ்ந்தோதும் தலமாய் இலங்குவதும், ஆலங்காட்டு நீலியின் நிமித்தம் ஒரு வணிகனுக்கு வாக்களித்தபடி எழுபதுவேளாளர்கள்

எரியில் முழுகித்தம் சொல்லைக்காத்த, பதியாகிய பழையனூர்க்கு அண்மையில் இருத்தலின் பழையனூர் ஆலங்காடு என்று குறிக்கப்பெறுவதும், அம்மையார் என்றும் இருக்கும் தலமாதலின் ஞான சம்பந்தர் மிதிக்க அஞ்சிய தலமாய் விளங்குவதும், காரைக்கால் அம்மையார் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடுகின்ற பெருமானை 'முத்த திருப்பதிகங்கள்' பாடித்துதித்த பதியாய் அமர்ந்ததும் ஆன வடதிருவாலங்காட்டிலும் ஆண்டுதோறும் ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகள் சிவப்பேறு எய்திய திருநாளில் அந்தணர் அருந்தவர் ஏழைகட்கு அன்னம்பாலித்தற் பொருட்டுத் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் இத்தருமம் நிறுவப்பெற்றது. இது 'திருநெல்வேலியிலும் வடதிருவாலங்காட்டிலும் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுநாள் அன்னம்பாலிப்பு நிதி' என்று பெயர் பெறும்.

2. இதற்குரிய முதற்பொருள் ரூ. 10,000/- ரூபா பத்தாயிரம். இது ஆண்டொன்றுக்கு 3% வட்டி தரக்கூடிய அரசியல் கடன்தாள்களில் முதலீடு செய்யப்பெற்றுள்ளது. 3% கன்வர்ஷன் லோன் ஆப் 1946 சர்க்கார் கடன் பத்திரம் என். சிஏ. 222791 - ரூ. 10,000/- இது நம்மாலும் நமக்குப் பின்வரும் உரிமையுள்ள வர்களாலும் பரிபாலனம் செய்யப்பெற்றுவரும்.

3. திருக்கேதாரம், ரிஷிகேசம், ஹரத்துவார், பிரயாகை ஸ்ரீகாசி, திருக்காளத்தி, திருத்தணிகை, காஞ்சிபுரம், திருக்கழுக்குன்றம், சென்னை, திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம், ஆச்சாள்புரம், சீர்காழி; வைத்தீசுவரன்கோவில், மாயூரம், திருப்பனந்தாள், சுவாமிமலை, திருவையாறு, திருப்புகலூர், திருவாரூர். திருவாணைக்கா, பழனி, மதுரை, திருக்குற்றாலம், பழையபாபநாசம், ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர், இராமேசுவரம், கன்னியாகுமரி, ஆகிய 30 தலங்களில் நம்மால் மூலதனங்கள் நிறுவப்பெற்று ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் நினைவு நாளில் ஆண்டுதோறும் நம்மால் அன்னம்பாலிப்பு நிகழ்த்தப்பெற்று வருகின்றது. அங்ஙனமே இம்முதற்பொருளினின்று ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் வட்டித் தொகை முழுவதும், ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் சிவப்பேறு எய்திய வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை நாளில் திருநெல்வேலியிலும், வடதிருவாலங்காட்டிலும் ஆண்டுதோறும் அந்தணர், அருந்தவர், ஏழைகட்கு அன்னம்பாலிக்கச் செலவு செய்யப்பெறும்.

4. ஆண்டுதோறும் வட்டி வரவுக்கேற்பவும் கால விலைக்கு ஏற்பவும் நம்மால் தயாரிக்கப்பெறும் திட்ட ஜாப்தாவின்படி ஷே இரண்டு தலங்களிலும் தலம் ஒன்றுக்கு ரூ. 150/- விதம் இவ்வன்னம்பாலிப்பு நடத்தப்பெற்றுவரும்.

5. இவ்வட்டி வருமானம் வேறு எம்முறையிலும் பயன்படுத்தப் பெறமாட்டாது. இம்முதற்பொருள் அரசியலாரால் திரும்பி யளிக்கப்பெறின் அதிக வட்டி தரக்கூடிய அரசியல் கடன்தாள்களில் முதலீடு செய்யப்பெறும். இம்முதற்பொருள் நம்பேரிலும் நமக்குப் பின்வரும் உரிமையுள்ளவர்களின் பேரிலும் இருந்துவரும்.

திருப்பனந்தான் } (Sd.) *Kasivasi Akulnandi Tambiran*
3-8-1960

Registered at Tiruvadamardhur Sub Registrar's office on 4-8-1960 as No. 56 of 1960 of Book No. 4, volume 49 pages 42 to 45.

(முன் 573 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒரே வினாடியில் நிகழ்ந்த சனனத்தைப் பாவப்பலனில் மாற்றியது ” என்றார்.

கணிதத்தில் நுட்பத்தவறு ஏற்பட்டாலும் சோதிடம் - பலனையும், பூகோளம்-பாதைகளையும் மாற்றி விடும் என்பதை அறிய வேண்டும். ஆகவே சோதிடச் சாத்திரத்தை முறையாக அனுக இரண்டு வழிகளைப் பின்பற்றலாம். ஒன்று தவறில்லாமல் சனன நேரத்தைப் பதிவு செய்து கணிதப் பலனைக் காண்பது; அல்லது தமக்கு விளைந்த சில நிகழ்ச்சிகளின் தவறில்லா நேரக்குறிப்புக்களைக் கொண்டு சரியான சனன நேரத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, எதிர்காலப் பலனை அனுமானிக்க முயல்வது சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

1135-ம் ஞ பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில்
கலைக்கோவிலில் வரப்பெற்றுக்கொண்ட புத்தகங்களின் விபரம். (தொடர்ச்சி)

தொடர் எண்	புத்தகத்தின் பெயர்	ஆசிரியரின் பெயர்
7585 & 7586	திருப்பனந்தாள் - ஸ்ரீ காசி மடத்துப் பேரறங் களின் விபரம் (1 - 61)	ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.
7587 & 7588	ஷு (83 - 88)	ஷு
7589	கந்தபுராணம் (புத்த தேவகாண்டங்கள்) இரண்டாம் பாகம்	ஷு
7590	ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்	மகா மகோபாத்தியாய தாஷ்மினாத்யகலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்.
7591	புத்த சரித்திரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்கம், (அரும்பத உரை முதலியவற்றுடன்)	ஷு
7592	தோலா மொழித்தேவர் இயற்றியருளிய துளாமணி - குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் (முதற் பகுதி)	ஷு
7593	மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ் விடுதாது	ஷு
7594	திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவான்-திரிசிர புரம் - ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் -முதற்பாகம்	ஷு ஷு

- 7595 என் சரித்திரம் மகா மகோபாத்தியாய தாஷிநாத்யகலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்.
- 7596 தாயுமானவர் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M. A., M. L., வை. வீரவாகுபிள்ளை.
- 7597 மகான் தாயுமானவர் வரலாறு ஸ்ரீகாசி மடம், திருப்பனந்தாள்.
- 7598 தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்கள் (குறிப்புரையுடன்) பழநி, ஸ்ரீதண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தான வெளியீடு.
- 7599 முருகன் பாமாலைத் திரட்டு வித்துவான், வை. சுப்பிரமணியன்.
- 7600 எவரெஸ்டு வித்துவான், ஜி. சுப்பிரமணியபிள்ளை M.A B.L.,
- 7601 வெண்ணிலவில் தருமபுரஆதீனம்.
- 7602 சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை-பதவுரை-குறிப்புரைகளுடன் வித்துவான், த. பொ. தண்டபாணி B. A.,
- 7603 அறமும் அறப்பேறும் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகநயினாரின் முன்னுராவது
- 7604 திருச்செந்தூர், வள்ளிமணாளன் கோயில் வரலாறு ஆண்டு மாசி விழா வெளியீடு.
- 7605 திருமுட்டம், பூவராகப் பெருமான் கருடன் விடுதூது வித்துவான் க. இரா. கு. தமிழேந்தியார்.
- 7606 தமிழ்ச் சொற்களைப் பிழை நீக்கி எழுதும் முறை தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகம், சென்னை.
- 7607 சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி-உயிரின் தன்மை-அஷ்ட J. M. நல்லசாமி பிள்ளை B. A., B. L., முர்த்தம்
- 7608 மங்கல மனை வாழ்க்கை திருமண அன்பளிப்பு-திருக்குடந்தை.
- 7609 ஸ்ரீ காசி யாத்திரை விளக்கம் (இரண்டாம் பதிப்பு) ஸ்ரீமத் சபாபதி சுவாமிகள் அவர்கள்.
- 7610 ஷு (முன்றும் பதிப்பு) ஷு

- 7611 சிவபூஜை முறை
சைவ சித்தாந்தப் புரவலர், தமிழ் வள்ளல்
உ. ராம. மெ. சுப. சேஷ. மெ. மெய்யப்ப
செட்டியார் தேவகோட்டை.
- 7612 சிதம்பர சிவாலய தரிசனம்
ஸ்ரீமத் சபாபதி சுவாமிகள் அவர்கள்.
- 7613 அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் - மக்கள் நடத்தும்
அரசாங்க இலாகா வெளியீடு.
- 7614 சாந்திக்கு மார்க்கம்
வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை
- 7615 அமெரிக்கக் கதைகள்
சக்தி காரியாலயம்-சென்னை.
- 7616 கட்டுரை விருந்து
பூ. ஆலாலசுந்தரஞ் செட்டியார் M. A.,
- 7617 “பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்” யார்? (ஓர்
வித்துவான், பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார் B.O.L.
- 7618 ஸ்ரீபுரம் என்னும் கமலாலயக் கோத்திர தத்துவம்
ந. சுப்பிரமணிய அய்யர்.
- 7619 விசுவ ரூபம்
R. K. விசுவநாதன் M. A.,
- 7620 சக்தி
ஷி
- 7621 புறநானூறு - தெளிவான உரையுடன்
R. K. விசுவநாதன் M. A., தெளிவுரை புலியூர்க்
கேசிகன்.
- 7622 பெரிய புராண ஆராய்ச்சி
புலவர் மா. இராசமாணிக்கஞர்
- 7623 சேக்கிழார் சுவாமிகள் சரித்திரமும் - பெரிய புராண
B. O. L., L. T., M. O. L.,
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு,
திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M. A., M. L.,

- 7624 பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் சுருக்கம் முவார். ச. பொன்னம்பலம் J. P., M. S. C.,
- 7625 திருவாசகம் - மூலமும் உரையும் திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M. A., M. L.,
- 7626 மதுரை அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடற் புராணம் - அரும்பத உரையுடன் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு.
- 7627 & 7628 திருவிளையாடற் புராணம் பதிப்பாசிரியர் சைவ வித்யாநு பாலான யந்திர [புதிதாக எழுதிய குறிப்புரையுடன்] சாலை, சென்னப்பட்டணம்.
- 7629 திருக்கோவையார் பதிப்பாசிரியர்: ஆறுமுக நாவலர்.
- 7630 திருக்கோவையார் என்னும் திருச்சிற்றம்பலக் தஞ்சை, ஸரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு.
கோவையார் (பழைய உரையுடன்)
- 7631 தேவாரத் திருமுறை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் 1943—44
- 7632 ஷெ [இரண்டாம் பாகம்] ஷெ 1953.
- 7633 சிவஞான போத வசனாலங்கார தீபம் ஸ்ரீகாசிவாசி, சாம்பவநிசெந்திநாதையரவர்கள்.
- 7634 ப்ரஹ்மஸூத்ர த்ராவிட பாஷ்யம் [சங்கர ராமாநுஜ நீல மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிகள்.
கண்ட பாஷ்யங்களை அனுசரித்த பதவுரை கூடியது]
- 7635 சிவஞான போதமும் வார்த்திகமென்னும் பொழிப் பதிரையும், சிவஞான போத மாபாடியமும் சிற்றுவரையும் பதிப்பாசிரியர். யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச் சுவாமிநாத பண்டிதர்
- 7636 சிவஞான சித்தியார் பரபகூ மூலம் திருத்துறையூர்-அருணந்தி சிவாசாரியார்.
- 7637 சிவஞான சித்தியார் சுபகூம் ஷெ
- 7638 சிவஞான சித்தியார் ஆராய்ச்சி திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு

- 7639 வடகுரங்காடு துறை திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு.
- 7640 பூப்பிள்ளை யட்டவணை, பஞ்சாக்கர சிந்தனை, ஞான ஷெ
- 7641 ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் பிரபந்தங்கள் ஷெ
- 7642 உலகுடைய நாயனார் கழிநெடில் முதலியன ஷெ
- 7643 மார்சுழி மாலை திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு.
- 7644 ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல் மாலை ஷெ
- 7645 சிவஞான போதச் சிற்றுரை அருஞ்சொற் பொருள் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு.
- 7646 இராமலிங்க அடிகள் வரலாறுத் திருவருட்பா T. S. பாலசுந்தரம் பிள்ளை.
- 7647 காசியாத்திரை தருமபுரஆதீனம்.
- 7648 திருக்கயிலாயகிரி யாத்திரை ஸ்ரீ சித்பவாநந்த சுவாமிகள்
- 7649 திரு அருள்மொழி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்-சென்னை.
- 7650 சிவஞான சித்தியார் சுவபகஷம் பதிப்பாசிரியர்: சி. சண்முக ஐயர்.
- 7651 சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம்-மூலமும் பதவுரை குறிப் உரையாசிரியர்: கொழும்பு, மு. திருவிளங்கம்.
- 7652 ஒழிவிலொடுக்கம் பதிப்பாசிரியர்: சாமிநாத தேசிகர்.
- 7653 திருக்குறள் - ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலயம்.
- 7654 திருவள்ளுவ நாயனாரும் - பெரிய புராணமும் திருவாவடுதுறை யாதீன வெளியீடு.

- 7655 திருக்குறள் திறவு- 2 -நீத்தார் பெருமை
 7656 ஔவையார் குறள்-மூலமும் விசேஷ விருத்தியுரையும்
 7657 திருக்குறள் - மூலமும் - தெளிபதவுரையும்
 7658 திருக்குறள் திறவு - பொருட்பால் - இறைமாட்சி
 7659 திருக்குறட் சொல்லடைவு
 7660 விநாயகர் அகவல் - (மூலமும் உரையும்)
 7661 விநாயகர் அகவல் - (மூலமும் உரையும்)
 7662 சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்
 7663 பாராயணத் தோத்திரத் திரட்டு
 7664 இன்பவொழுக்கம் அல்லது தொல்காப்பியம்- அகத்
 திணையியல் விளக்கம்
 7665 சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் நூல்கள்
 7666 அண்ணாமலையார் அரிய கட்டுரைகள்
 7667 திருவாசக பூஜாவிதி (ஆறுமுக நாவலர் இயற்றியது)
 7668 கோ. வை. சின்ன ஆறுமுகபக்தர் அவர்கள்-வாழ்க்கை
 வரலாறு
 7669 அம்மைபாதி அப்பன்பாதி-அந்தாதி
 7670 திருஅரசிலிக்காதை

- வித்துவான் க. நடேச உடையார்.
 மா. வடிவேலு முதலியார்.
 உரையாசிரியர், வித்வான். திரு. மு. ரா. கந்த
 சாமிப் பிள்ளை.
 வித்துவான். க. நடேச உடையார்.
 தமிழ்மணி சாமிவேலாயுதம் பிள்ளை B. A, L. T.,
 திருவாவடுதுறை யாதீன வெளியீடு.
 உரையாசிரியர், குகநீர் பு. பா. ரசபதி
 மகாவித்வான், ஸ்ரீலக்ஷ்மி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை.
 “அமிர்த வசனி” காரியாலயம்-சென்னை.
 திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை (இளவழகனார்).
 வெளியிட்டது, ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய
 சுவாமிகள் அவர்கள்.
 இராம. அண்ணாமலைச் செட்டியார்.
 பதிப்பாசிரியர், சே. வே. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை.
 கா.ந.நெல்லையப்பர்-திருமலையகம், வீரவநல்லூர்.
 திருவாசகமணி K. M. பாலசுப்பிரமணியம்.
 வித்துவான் திரு. அடிக்ளாசிரியர்.

- 7671 உலகத்தோற்றம் - குருபுஜை வெளியீடு
 7672 அகில இந்தியா லா ஜர்னல் பத்திரிகை - Vol XIV
 1954 நவம்பர் மீ
 7673 திருமணம் (ஒரு நாடகநூல்)
 7674 வேளாங்கண்ணி வள்ளல் திரு. S. M. Rm. சிதம்பரம்
 பிள்ளை அவர்கள்- வாழ்க்கை வரலாறு- முதலாவது
 ஆண்டு நினைவு மலர்
 7675 வினாவெண்பா ஆராய்ச்சி
 7676 லெட்சுமிபுரம் - சொக்கலிங்க வித்தியாசாலை-இருபத்
 தைந்தாவது ஆண்டு [வெள்ளிவிழா] அறிக்கை (1952)
 7677 சைவதூஷண பரிகாரம்
 7678 நித்திய கன்மநெறி
 7679 திருவெம்பாவை உரையாடலும் - திருப்பள்ளி எழுச்சி
 உரையும்
 7680 ஓளவைத் தமிழ்
 7681 கடவுளுக்கு உருவ வழிபாடு வேண்டுமா ?
 திருவாவடுதுறை யாதீனம்.
 M. S. பார்த்தசாரதி ஐய்யங்கார் B. A., B. L.,
 வித்துவான், பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார்.
 வித்துவான் திரு. சொ. கணபதி தேசிகர்.
 விளக்க ஆசிரியர் “ சித்தாந்த வித்தகர் ” திரு.
 வீ. குமாரவேலுப் பிள்ளை.
 லெட்சுமிபுரம்-சொக்கலிங்க வித்தியாசாலை.
 வேதாகமோக்த சித்தாந்த சைவப் பிரகாச சமா
 சீயர் அவர்கள்.
 பதிப்பாசிரியர்-கார்பார் இராமலிங்கத் தம்பிரான்
 சுவாமிகள்.
 வித்வான், மு. இரத்தின தேசிகர்.
 ஓளவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை.
 திருவாரூர், அநபாயன் ஆஸ்திக சங்க சமயப்
 பிரசார வெளியீடு.

- 7682 சிதம்பர மான்மியம்
- 7683 “ சிதம்பர மஹாத்மியம் ” (வடமொழிக்கு நேர்மொழி பெயர்ப்பு)
- 7684 விநாயகர் அகவல்-திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கலிவெண்பா
- 7685 தருக்க சங்கிரகமும் அதனுரையாகிய தருக்க சங்கிரக திபிகையும்
- 7686 திருவெம்பாவை மூலமும் - உரையும் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர் வரலாறும்
- 7687 விரத நிர்ணய விவரணம் (விநாயக சதுர்த்தி, நவ ராத்நிரி, கந்தசஷ்டி)
- 7688 கைவல்ய நவநீதம் - மூலம்
- 7689 சிவதத்துவ விவேகம்
- 7690 திருக்கோயில் கூட்டு வழிபாட்டு முறை
- 7691 “ ப்ரம்ஹாண்ட புராணம் சுருக்கம் ”
- 7692 சிவபூஜை அகவல், சைவா நுஷ்டான அகவல்
- 7693 மெய்கண்டார் வரலாறு
- 7694 குத்தாலம், (திருத்துருத்தி, ஓங்காரேச்சரம் உடையார் திருக்கோயில் வரலாறு)-கல்வெட்டு ஆதாரத்துடன் கூடியது.

உமா. குஞ்சிதசபாநாத தீக்ஷிதர்.

சிதம்பரம் C. S. ஸச்சிதானந்த தீக்ஷிதர்.

பதிப்பாசிரியர்-பொன்னம்பலம் பிள்ளை.

பதிப்பாசிரியர்-யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ஆறுமுக நாவலர்.

கயப்பாக்கம், திரு. சோமசுந்தரம் செட்டியார்.

தருமபுர ஆதீனம்.

பதிப்பாசிரியர்: ஆமாத்தூர் - சிவப்பிரகாச சுலாமிகள்.

பதிப்பாசிரியர்: யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் - சதாசிவப் பிள்ளை.

சிவனடியார் - திருக்கழகம், திருநெல்வேலி.

C. S. சச்சிதானந்த தீக்ஷிதர்.

ஞானப்பிரகாச பட்டாரகர்.

ச. அரங்கசாமிப் பிள்ளை.

வித்துவான்: வை. சுந்தரேச வாண்டையார்.

‘திருமுறை வெளியீடுகள்’

ரு. ந.
பை

1	விநாயகர் திருமுறை	...	0 06
2	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் குறிப்புரையுடன்	...	6 00
3	சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தம்	...	3 00
4	திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் (மூலம்மட்டும்)	...	2 50
5*	திருநாவுக்கரசர். தேவாரம் ..	...	2 25
6*	சுந்தரர் தேவாரம் (புதிய பதிப்பு) ..	...	1 30
7*	திருவாசகம் (புதிய பதிப்பு) ..	...	0 50
8*	திருக்கோவையார்-பேராசிரியர் உரையும் பழையவுரையும் (புதிய பதிப்பு)	...	2 90
9	ஒன்பதாம் திருமுறை-திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு (மூலம்மட்டும்)	...	0 56
10*	திருமந்திரம் .. (புதிய பதிப்பு)	...	2 25
11	பதினேராந்திருமுறை ..	...	1 25
12	அம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி (புதிய பதிப்பு)	...	0 25
13	திருக்கைலாயஞானவுலா - உரையுடன்	...	0 50
14	பெரிய புராணம் (மூலம்மட்டும்)	...	2 50
15*	அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு	...	0 37
16	திருவினையாடற் புராணம் (மூலம்மட்டும்)	...	3 00
17	தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்-குறிப்புரையுடன் (அச்சில்)	...	
18	கந்தபுராணச் சுருக்கம் (மூலம்மட்டும்)	...	1 75
19	கந்தபுராணம் - முதல் மூன்று காண்டங்கள் ..	...	2 75
20	.. யுத்த தேவகாண்டம் ..	...	2 00
21	.. தஷைகாண்டம் ..	...	1 50
22	கந்தபுராண வசனம் (அச்சில்)		
23	கந்தர் அலங்காரம் - குறிப்புரையுடன்	...	0 25
24	கந்தரனுபூதி	...	0 13
25	கந்தர் கலிவெண்பா - ஆங்கிலம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன்	...	0 37
26	கந்தர் கலிவெண்பா - மூலம் மட்டும்	...	0 06
27	கந்தர் கலிவெண்பா - மூலமும் - உரையும்	...	0 37
28	நீதிநெறி விளக்கம்-ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் கூடியது	...	0 50
29	சகலகலாவல்லிமாலை - ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் கூடியது	...	0 06
30	சிவஞான சித்தியார், ஹிந்தி மட்டும்	...	1 00
31	திருக்குறள் - அறத்துப்பால் மூலம் குறிப்புரையும் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பும்	...	1 50
32	திருக்குறள் - பொருட்பால் ..	...	2 50
33	திருக்குறள் - காமத்துப்பால் ..	...	1 00
	ஷே 31, 32, 33 திருக்குறள் 3 புத்தகமும்	...	4 00

34	திருக்குறள் மூலமும் குறிப்புரையும்	...	0 75
35	திருக்குறள் - பொருட்பால் பரிமேலழகர் உரை இலக்கணக் குறிப்பின் விளக்கம்	...	0 13
36	முதுமொழி மேல் வைப்பு (குறிப்புரையுடன்)	...	0 75
37	திருவுசாத்தானக் கல்லெழுத்துக்கள்	...	0 37
38	திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா - மதுரை மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - மதுரைக் கலம்பகம் - நீதிநெறி விளக்கம் - மதுரை மீனாட்சியம்மை இரட்டைமணி மாலை - மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்	...	2 75
39	திருனாரூர் நான்மணிமாலை - முத்துக் குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்	...	1 25
40	சிதம்பர மும்மணிக்கோவை - சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை - தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை	...	1 00
41	பண்டார மும்மணிக் கோவை - காசிக் கலம்பகம் - சகலதலாவல்லி மாலை	...	1 00
42	சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை	...	0 75
43	முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் [அச்சில்]		
44	தமிழிசைப்பாக்கள் [அச்சில்]		
45	பெரியபுராணம் - உரைநடை	...	2 00
46	திருவிளையாடற் புராணம் - உரைநடை	...	2 25
47	குமாரசுவர சுவாமிகள் ஜீவிய சரித்திரப்பட்டு விளக்கங் களும் கந்தர்கலிவெண்பா விளக்கப்படங்களும்	...	0 50
48	அபிராமி பட்டர் பிரபந்தம் (மூலம்மட்டும்) (அச்சில்)	...	
49	திருக்கயிலைத் திருமுறை	...	0 37
50	திருக்கடலூர்த் திருமுறையும் பிரபந்தங்களும்	...	0 19
51	செந்திலாண்டவன் மகிமை	...	0 13
52	திருக்குறள் - உரைக்கொத்து - அறத்துப்பால் 3-ம் பதிப்பு	...	1 37
53	ஷெ ஷெ பொருட்பால்	...	2 75
54	ஷெ ஷெ காமத்துப்பால்	...	1 20

மேலேகண்ட நூல்கள் கிடைக்குமிடங்கள்:-

1. பூ குமரகுருபர சுவரிகள் கலைக்கோவில், புவனேஸ்வரம்.
2. பூ K. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்,

“தியாகராஜ விலாசம்” 53, பிள்ளையார் கோவில்தெரு,
திருவெட்டிஸ்வாம்பேட்டை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

குறிப்பு: - இக்குறியிடப் பெற்றவற்றின் விற்பனைத் தொகை ஸ்ரீலங்கா சிவாலிகள் அவர்களால் நிறுவப்பெற்ற பன்னிரு நூறு பதிப்பு நிதியைச்சாரும். மற்ற நூல்களில் திருக்குறள் உரைக்கோத்து (எண் 52, 53, 54) தவிர்த்து எஞ்சியவற்றின் விற்பனைத்தொகை 'குமரகுருபரன்' பத்திரிகையைச்சாரும்.

அச்சிட்டது:— குமாருருபான் அச்சகம், ஸ்ரீவைகுண்டம் - '60.